

mania



NO RISK DISC:

Michael Kiwanuka

2 VOOR 15,-

€ 8,50 PER STUK



Amadou & Mariam - Best Of



Black Keys - Attack & Release



Black Keys - Magic Potion



Blaudzun - Seadrift
Soundmachine



Solomon Burke & De Dijk -
Hold On Tight



First Aid Kit - The Big Black And
The Blue



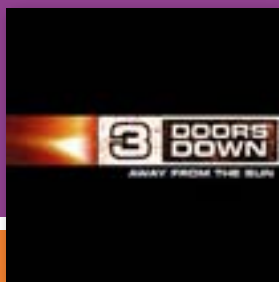
Kyteman - The Hermit Sessions



Daniël Lohues - Hout Moet



Erwin Nyhoff - Take Your Time



3 Doors Down - Away From
The Sun



Rufus Wainwright -
Milwaukee At Last!



Amy Winehouse - Frank

NO RISK DISC

NIET GOED GELD TERUG

MANIA 285

MICHAEL KIWANUKA

Home Again

(Polydor/Universal)



Het is zeer eenvoudig vast te stellen dat Michael Kiwanuka's ster razendsnel stijgende is. Vooral in thuisland Engeland is de 24-jarige, singer-songwriter van Oegandese afkomst nog voor zijn debuutalbum is verschenen bijzonder succesvol; hij won zo'n beetje alle debutantenprijzen. Ook op het Europese continent begint Kiwanuka's naam rond te zingen. De single Home Again was al prominent aanwezig in De Wereld Draait Door en staat bovendien op nummer 1 in België. Is het, nu de debuut-cd Home Again zo'n beetje in de winkel ligt, al deze commotie waard? Ja, zeker. In feite is dit rijk geproduceerde en sterk ouderwetse soul-album zó sterk dat de single Home Again nog wel het minst sterke liedje lijkt. De kracht zit hem niet alleen in Kiwanuka's op klassieke jaren zeventig soul leest geschoeide liedjes en diens warme stemgeluid, maar ook vooral in de geweldige arrangementen die strijkers, houtblazers en dwarsfluiten laten



samenvloeien in een warme sound. De soul, blues en folk van zangers als Bill Withers, Donny Hathaway en Terry Callier dringt diep door in schitterende pareltjes als Tell Me A Tale, Any Day Will Do Fine, de Otis Redding-ballad Rest en de imposante afsluiter Worry Walks Beside. (WR)

ROCK WERCHTER 2012

28 JUNE → 1 JULY

festivalpark
WERCHTER

INFO & TICKETS
WWW.PROXIMUSGOFORMUSIC.BE

TWITTER
#RW12

RED HOT CHILI PEPPERS
PEARL JAM • THE CURE
ELBOW • SNOW PATROL • DEUS • MUMFORD & SONS
BLINK-182 • FLORENCE + THE MACHINE • KASABIAN • DEADMAU5
JUSTICE • SKRILLEX • GARBAGE • GOSSIP • THE KOOKS • INCUBUS
MILOW • SELAH SUE • BEIRUT • DJ FRESH *presents* FRESH/LIVE
DROPKICK MURPHYS • CALVIN HARRIS • WOLFMOTHER • BLACK
BOX REVELATION • SKREAM *ft.* SGT POKES • KATY B • BIRDY NAM
NAM • JAMES MORRISON • WIZ KHALIFA • MY MORNING JACKET
NOAH & THE WHALE • MAC MILLER • MASTODON • RISE AGAINST
BAT FOR LASHES • ANNA CALVI • AMON TOBIN • MILES KANE • THE ALL-AMERICAN
REJECTS • THE MACCABEES • OTHER LIVES • NNEKA • KATZENJAMMER
JAMES VINCENT MCMORROW • X

More names to be announced.

WWW.ROCKWERCHTER.BE



HUMO

studio
brussel

skynet
region

JUM

metDeMorgen

3FM



Scan with your smartphone
for latest festival updates.

Pop & Rock

LUISTER TRIP



120 DAYS

120 Days

De vier Noren van 120 Days namen de tijd voor hun tweede album. Het duurde ongeveer vijf jaar en dat kwam omdat ze de complete opvolger weggooiden. Ze toerden en werden wijzer. Veel succes volgde en dit nieuwe album is opener, meer techno dan het debuut, minder zang en minder gitaren. Niemand neemt ze kwalijk dat ze er lang over deden, als het resultaat zo goed is, waarom zou je? (EMu)

THE ANTLER KING

The Antler King

The Antler King is de band rond Esther Lybeert en Maarten Flamand. In deze samenstelling debuteren ze, maar voorheen was Lybeert, samen met producer Frank Duchêne, betrokken bij Hooverphonic. Ze blijven hun genre trouw: sfeervolle pop met een gepolijst randje. Maar op deze plaat lijkt sfeer ten koste te gaan van pure emotie. The Antler King wint geen originaliteitsprijs, maar dit is wel een volwassen popplaat die lekker wegluistert. (Jvdd)

BRIGHT MOMENTS

Natives

Zoals Lester Bangs ooit Lee Hazlewood's Poet, Fool Or Bum recenseerde met slechts het laatste woord uit de titel en een punt erachter, zo hadden wij bij Bright Moments hier kunnen volstaan met de groepsnaam, maar daar is hun Natives net even iets te indrukwekkend en bijzonder voor. Bright Moments is het pseudoniem van Kelly Pratt, multi-instrumentalist met koperspecialisatie, zanger en arrangeur die bij voorkeur 's nachts in zijn New Yorkse appartementje Natives laag voor laag in elkaar knutselde met ervaring opgedaan bij toertjes en cd'tjes van Beirut, Arcade Fire, St. Vincent, LCD Soundsystem en David Byrne, vandaar dat Natives op Luuka Bop verschijnt. Gedetailleerde geluidskunst met pure muzikliefde verpakt in liedvorm. (A)



ASTEROID GALAXY TOUR

Out Of Frequency

(News)

Anders dan Fruit, het krankzinnig catchy debuut van deze Deense alternatieve dansband, dat twee jaar terug nét te laat kwam (september) om de zomer te redden, komt Out Of Frequency nu precies op tijd om ons door de laatste donkere dagen heen te helpen. En verder, want man, die single Heartattack, niet voor niets 3FM Megahit, heeft precies dat effect op ons. Evenzo met Major, het titelnummer en vooral Mafia en Suburban Space Invader. Dat zijn van Out Of Frequency de kanshebbers voor begeleiding van commercials. Jawel, u weet wél waar we het over hebben: de beste Heineken-commercial ooit, The Entrance geheten, waarin Astroids' overigens verrukkelijke zangeres Mette Lindberg de hoofdrol zingt en speelt met hun eigen The Golden Age. Around The Band van datzelfde debuut werd gebruikt ter introductie van een iPod. Fruit, het album, is nu nog een soort cultklassieker en zal uit die status geholpen worden door Out Of Frequency, de verrassende opvolger in toch diezelfde originele opbeurende stijl. Iedere beginnening wil na beluistering van Out Of Frequency namelijk méér. (A)

**EVA AUAD****Eva Auad***(Basta/Excelsior)*

Ook voor de serieuze muzikliefhebber is er geen ontkomen aan The Voice. In 2010 levert Eva Auad een ongelooflijk goede auditie af en is ze meteen een favoriet. Toch moet ze het programma al snel verlaten. Inmiddels is het 2012 en verschijnt haar debuut. De basis is soul met een groove, maar dat hokje is te beperkt. In ieder nummer zitten speelse elementen die voor veel afwisseling zorgen: ritme (bijvoorbeeld in What I Really Do), gitaar (Wondering), toetsen (Traveling) en fantastische vocale arrangementen (prijsnummer The Modern Thing). Op sommige nummers lijken erg veel ideeën losgelaten te zijn, waardoor ze wat rusteloos overkomen. Maar dit is een plaat met een mooie dosis eigenzinnigheid, die ze met John de Mol en zijn vrienden niet had kunnen, mogen of willen maken. Dus is het maar goed dat Eva Auad haar eigen pad trekt. Ze heeft er de stem en de ideeën voor. (JvdD)

**AVANT LA LETTRE****Belief***(Rough Trade)*

Al jaren is er sprake dat van de Nederlandse band Avant La Lettre een album zou komen. De verwachtingen waren hooggespannen rondom deze band die draait rond vijf muzikanten waarvan er twee uit Rotterdam komen, maar die in Amsterdam wonen. Eigenlijk was de naam van een zijproject, maar na stemming besloten ze deze te houden. Er kon in alle rust gewerkt worden aan dit debuut. Een demo kwam, waarna ze tijdens Popronde 2009 optraden. In het begin was er geen drummer, wel een drumcomputer. Drummer Zeldenrust is inmiddels vast lid en ook gitarist/producer Beusker trad toe. Zanger Laurens Radstake heeft een aangenaam stemgeluid dat past bij de muziek, ergens tussen Phoenix en dEUS. Maar warmer. Producers JB Meijers, o.a. De Dijk, en Ken Stringfellow, o.a. Posies en R.E.M., gaven het in een Amsterdamse studio een mooi en open geluid. Een leuke nieuwe en vooral Nederlandse band, die ver gaat komen. (EMu)

**BAND OF SKULLS****Sweet Sour***(PIAS)*

Sweet Sour is na het uit 2009 afkomstige debuutalbum Baby Darling Doll Face Honey het nieuwste album van het Engelse rocktrio Band Of Skulls. En waar het debuut vooral 'sour' en stomend was, daar is het nieuwe album meer 'sweet' en gebalanceerd. Een viertal (!) ballads is dan ook even wennen voor de fans die waarschijnlijk op iets meer vuurgevaar wachten. Op Sweet Sour herkennen we orde en beheersing, een meer eigen geluid en zo mogelijk een open brief naar een groter publiek. De rem wordt vaker ingetrapt, terwijl Band Of Skulls bekend staat om tempoversnellingen. Ondanks de ongetwijfeld verdeelde meningen over het wel of niet teveel inboeten aan het rockgeluid, levert de band wederom een boeiende en verslavende plaat af. Het album is meer volwassen en toegankelijk in vergelijking met haar voorganger, waarbij gelukkig voor Band Of Skulls ook de vergelijking met The White Stripes en (in iets mindere mate) The Black Keys tot het verleden behoort. (JT)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S



JAY FARRAR/WILL JOHNSON/ ANDERS PARKER/YIM YAMES

**New Multitudes***(Rounder/Universal)*

Het is niet voor het eerst dat we kennismaken met nieuw ontdekte Woody Guthrie-teksten, op muziek gezet door hedendaagse musici, maar dit project, ter ere van Guthrie's honderdste geboortedag onderscheidt zich wel degelijk van eerdere projecten. De mannen van onder andere Son Volt, My Morning Jacket en Centro-Matic hebben Guthrie's teksten gecombineerd met hun eigen sterke kanten, waardoor bijvoorbeeld het prachtige My Revolutionary Mind zo op een My Morning Jacket-album zou kunnen staan, terwijl VD City met zijn scheurende gitaren en alt.country-aanpak van een Centro-Matic-cd lijkt te komen. Tekstueel wijkt het ook behoorlijk af van het bekende Guthrie-repertoire, aangezien de teksten afkomstig zijn uit Guthrie's tijd in Los Angeles, en de tijd vlak voordat de diagnose Huntington's Disease gesteld werd, waardoor de teksten veelal een grote stads problematiek raken en niet zelden een sterk persoonlijk karakter kennen. Ook in deluxe editie met elf extra tracks, deze uitgave, die zowel als hommage als eigentijds rootsalbum volledig geslaagd is. (Jvr)

BOWERBIRDS**The Clearing**

The Clearing is het derde album van het duo Beth Tacular en Phil Moore. Voor het maken van The Clearing waren Beth en Phil in staat om meer tijd en geld uit te trekken dan bij de vorige twee albums. En dat hoor je. Zo pakt het duo flink uit in songs als Tuck The Darkness In en Stitch The Hem. Maar de plaat bevat ook kleine liedjes als Sweet Moment, Brave World of Now We Hurry On, een subtiele song met licht een licht Zuid\ - Amerikaanse sfeer. The Clearing is weer een prima plaat en het is weer volop genieten van de sfeervolle en mooi opgebouwde songs en de prachtige vocalen. (HO)

**DAMIEN JURADO****Maraqopa**

(*Secretly Canadian/Konkurrent*)

Maraqopa, het nieuwe album van Damien Jurado, valt met de deur in huis. In Nothing Is The

News gaan drums, gitaarsolo's en een orgeltje in een 'jam' een gevecht met elkaar aan. Hierna keert de rust terug en komt de Damien Jurado te voorschijn zoals we hem in de loop van de jaren zijn gaan kennen. Net als bij de voorganger Saint Bartlett zit Richard Swift achter de knoppen en zijn bijdrage aan de sound van de plaat is niet te verwaarlozen. Het geluid is weids en open, niet zo kaal en uitgekleeft als Jurado's eerdere albums. Opvallend is het mooie gebruik van de kinderstemmen in Life Away From The Garden. Maar het blijft toch een Damien Jurado-album en de toon is ook vaak beklemmend. Zo zullen songs als Maraqopa, Everyone A Star en Working Titles de luisteraar gegarandeerd kippenviel bezorgen. (HO)

EVERLAST**Songs Of The Ungrateful Living**

Everlast weet niet van ophouden, na zijn hiphopgroep House Of Pain. Dit is alweer zijn zesde album. Ook dat staat vol met een fijne mix van blues, folk, country en, jawel, een beetje hiphop nog. Zijn stemgeluid is rauwer dan ooit en de zanger weet dat samen met de muziek om te zetten in meeslepende liedjes, die recht uit het hart komen. Een stukje meer levenservaring en dat is terug te horen, want het album klinkt nog

meer laidback dan zijn voorgangers. Everlast blijft een begenadigd songwriter, die het leven van alledag weet om te zetten in mooie liedjes. (JV)

**VCMG****Ssss**

(*Mute/PIAS*)

Voor het eerst sinds het Depeche Mode-album Speak & Spell uit 1981 hebben Vince Clark

en Martin Gore de handen weer ineen geslagen. Clark verliet na het eerste DM-album de groep om achtereenvolgens met Yazoo en Erasure aan de weg te timmeren, waarna Martin Gore hem binnen Depeche Mode opvolgde als componist. Toen Clark op het idee kwam om een techno-album op te nemen, benaderde hij Gore en kwam dit project tot stand. Dit heeft geresulteerd in het volledig instrumentale Ssss dat met de nadruk op kale beats, repeterende baslijnen en minimale melodieën weinig te maken heeft met het andere werk van de heren. Als donker, hypnotiserend dance-album kwijt Ssss zich echter uitstekend van zijn taak. (DK)

ANNEKE GIERSBERGEN & MARTIJN BOSMAN**De Beer Die Geen Beer Was**

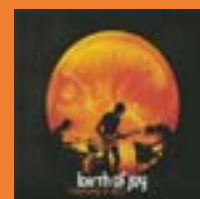
Dierenliefhebbers opgelet. Maak muzikaal kennis met een beer. Een brompot die na zijn winterslaap niet meer in het welbekende bos woont, maar ineens pal naast een fabriek bivakkeert. Een beer die door de 'gewone mens' als rare man beschouwd wordt. Iemand die dringend een scheerbeurt nodig heeft, een persoon die continue een bontjas draagt. Zie hier een vlugge schets van het verhaal (uit 1946) van Frank Tashlin. Het verhaal dat inspiratiebron was voor een prachtige theatervoorstelling waarmee Anneke van Giersbergen en Martijn Bosman door het land toeren. De muziek en teksten (vertaald door Dennis Gaens) zijn ambachtelijk opgenomen en kundig samengevoegd. Kinderen vanaf een jaartje of zes gaan deze als hoorspel-cd zeker weten waarderen. Maar eerlijk is eerlijk: ook ouders zullen zich door de muzikale kwaliteit en het ongebreidelde speelplezier absoluut niet vervelen. (DD)

**ANDREW BIRD****Break It Yourself**

(*Bella Union/V2*)

Het klinkt als een eeuwigheid geleden, maar zo rond 1997, 1998 stond Andrew Bird nog op het podium met de Squirrel Nut Zippers. Sinds die tijd heeft Bird een bijzondere ontwikkeling doorgemaakt.

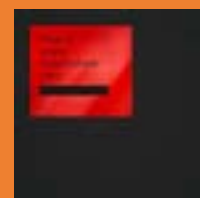
Hij ontwikkelde een volstrekt eigen en herkenbaar geluid en werd, misschien wel tot zijn eigen verbazing, een bekende naam in de USA en Europa. Break It Yourself is de titel van zijn nieuwe album en het is weer een erg mooie plaat. Het is een stijlvol album met dat inmiddels zeer herkenbare geluid: de geplukte viool, 'loops', het gefluit en de heerlijke vocalen van Bird. De plaat staat vol met prachtige songs als Give It Away, het bijna tedere Lazy Projector en Lusitania, een duet met Annie Clark van St. Vincent. In Orpheo Looks Back laat Bird de nodige invloeden uit de Britse folk toe in zijn sound. Break It Yourself is soms speels, soms teatraal, maar altijd inventief en boeiend. Dit is een album om eindeloos naar te luisteren en steeds weer nieuwe dingen te ontdekken. Een meer dan waardige opvolger van Noble Beast. (HO)

**BIRTH OF JOY****Life In Babalou**

(*Suburban*)

Wie deze jonge Nederlandse band nog niet kent, heeft aan een korte samenvatting genoeg: drie muzikale jonge gasten met een voorliefde voor oude rock. The Birth Of Joy schuurt met haar orgelrock tegen

menig jaren zestig en zeventig band aan en weet dat op een jonge honden manier te presenteren. De muziek leunt sterk op de blijde, samengaande gitaar- en orgelriffs, maar met meer uitgestreken orgelintermezzo's blijft een lekkere dynamiek de boventoon voeren. Life In Babalou is de tweede plaat van de band en laat een collectief horen dat gegroeid is door het vele optreden. Het album heeft ook een levende sound meekregen. Van het holle geklepper van de drums tot het golvende volume van het orgelwerk; de heren hebben gekozen voor een alles behalve getrimde sound en dat is precies wat dit album nodig had. Goed werk. (NA)

**PETER BRODERICK**

<http://www.itsartshear.com>

(*Bella Union/V2*)

De nog maar net 25-jarige Peter Broderick is door een combinatie van talent, werklust, spontaniteit, integriteit en kwaliteit inmiddels uitgegroeid tot een icoon met een indrukwekkend oeuvre. Het is ook een kind van deze tijd: over downloaden

van zijn muziek maakt hij zich geen zorgen, maar het is dan wel jammer dat mensen daardoor het artwork en andere essentiële informatie missen. Vandaar deze wat vreemde titel: waar er over dit album geschreven wordt verschijnt vanzelf een link naar die informatie (behalve in papieren media dan, uiteraard). Zijn label (Bella Union) zit er ook niet mee: kwaliteit verkoopt toch wel, is blijkbaar het devies. En kwaliteit troef op dit verrassende album. De in de basis folky songs, altijd voorzien van een ongebruikelijke twist, zijn glashelder maar intiem geproduceerd door Nils Frahm. Elk van de tracks heeft zijn eigen achtergrondverhaal, dat ongetwijfeld straks te vinden zal zijn op www.itstartshear.com. Een indrukwekkend album dat zijn toch al niet geringe reputatie nog eens extra bevestigt. (PvC)



**CLOUD NOTHINGS****Attack On Memory***(Carpark/PIAS)*

Waar Cloud Nothings op de eerste plaat nog geen half uur nodig had voor elf liedjes, blijft de teller op Attack On Memory na 34 minuten steken op acht. Dat is niet het enige verschil ten opzichte van het debuut. Het sprankelende gitaarwerk is gebleven, maar de rammelende lo-fi garagesound is ingeruild voor een jachtig geluid dat onder meer de late Nirvana en het vroege werk van The Get Up Kids en Sunny Day Real Estate in herinnering roept. Op basis van deze omschrijving zou je kunnen concluderen dat het Cloud Nothings ontbreekt aan een eigen gezicht, maar daarmee zouden we deze toffe band ernstig tekort doen. Overtuigende plaat. (MvR)

**CRANBERRIES****Roses***(V2)*

Elf jaar na Wake Up And Smell The Coffee verschijnt er zowaar een nieuwe plaat van The Cranberries. Geproduceerd door Stephen Street, die ook al bij de opnames van de klassiekers Everybody Else Is Doing It en No Need To Argue achter de knoppen zat, klinkt Roses alsof de tijd ruim een decennium lang heeft stilgestaan. En dus doet dit zesde studioalbum bijzonder vertrouwd en bovendien tijdloos aan. Roses mist het atmosferische dat het debuut van The Cranberries in 1993 zo bijzonder maakte, maar de meeste liedjes grijpen wel sterk terug op het van The Sundays afgekeken geluid uit de beginnende jaren van de band. Dolores O'Riordan is met de jaren alleen maar beter gaan zingen en de rest van de band beheerst de kenmerkende folk-pop sound tot in de perfectie. Zo goed als de eerste twee albums is deze nieuwe plaat overigens niet, maar de vele fans die al in 2010 op de reünietour afkwamen zullen hier ongetwijfeld erg blij van worden! (MvR)

**DIRTY THREE****Toward The Low Sun***(Bella Union/V2)*

Multi-instrumentalist (o.a. viool, piano, fluit en mandoline) Warren Ellis, gitarist Mick Turner en drummer Jim White. Samen vormen zij Dirty Three, een instrumentaal, rock 'n' roll/folksupertrio afkomstig uit Melbourne, Australië. De betekenis van deze band voor de popmuziek is ongewoon, alleen al vanwege de oneindige stroom muziek dat het drietal voortbrengt. En anders wel vanwege de activiteiten van de afzonderlijke leden. Zo werkt de excentrieke Ellis regelmatig samen met de al even gekke Nick Cave (Bad Seeds en Grinderman) en brengen Turner en White niet zelden (studio)tijd door met Cat Power, Bonnie Prince Billy en PJ Harvey. De tragiek van Dirty Three evenwel is dat alle aanwezigen hier zeker één album van de band geweldig vinden – Horse Stories, Ocean Songs, Cinder of toch Whatever You Love, You Are? – maar niet alle nummers trekken. Het is de prijs van originaliteit: bij de muziek treedt een vreemd soort liefhebbersmoetheid op. Welke plaats Towards The Low Sun gaat innemen, laat zich lastig raden. De plaat is even rauw als energiek en ademt daarmee eerder de sfeer uit van een beginnende dan van een gearriveerde band – en ook dat draagt weer bij aan de ongrijpbaarheid van Dirty Three. (CV)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S



TINDERSTICKS

**The Something Rain***(V2)*

Voorganger Falling Down A Mountain zal voor veel fans van Tindersticks niet bovenaan de lijst met favoriete albums staan. Niet omdat het een slechte plaat was, maar omdat er door de honger naar avontuur en het experiment geen overduidelijke lijn in te ontdekken viel. Op die plaat klonken Stuart Staples en de zijnen het best wanneer ze hun vertrouwde vorm helemaal los lieten, maar dat leken ze toch niet vol overgave te durven. Een interessante plaat was het zeker, maar de visie was niet helder genoeg om de luisteraar mee te nemen. Een eerste luisterbeurt van The Something Rain doet denken aan de opluchting die zich van mij meester maakte toen ik The Hungry Saw voor het eerst hoorde. Die plaat liet destijds vijf jaar op zich wachten, waarin ik me vertwijfeld afvroeg of daar na al die tijd nog wel een sterke plaat van kon komen. En of dat kon. Inmiddels zijn we bijna vier jaar verder en heeft Falling Down A Mountain diezelfde twijfel teweeg gebracht. En opnieuw onterecht. Opener Chocolate is nog niet direct typisch Tindersticks, maar met de spoken word van toetsenist David Boulter wordt wel direct een sterke sfeer neergezet. Show Me Everything is vervolgens onmiskenbaar Tindersticks: koele drums, een bezwerende contrabas, fladderende gitaarlijnen, Staples' afwezige en tegelijkertijd gecontroleerde stem. De overige speeltijd wordt minutieus gebruikt om een ijzersterk geheel neer te zetten, waarin verlangen en wanhoop in prachtige verhalen muzikaal samenvallen. Voor zo'n plaat wacht ik graag nog eens vijf jaar. (MKo)

LUISTER TRIP



DRY THE RIVER

Shallow Bed

(Dying Giraffe/Sony Music)

Door de BBC zijn de vijf heren van deze Indierock/folk band uit Londen al uitgeroepen als een van de doorbraakbands van dit jaar en in Nederland kreeg Dry The River het label van meest spraakmakende beloftes van 2012 toegekend. De band stond al op verscheidene festivals zoals Lowlands, Eurosonic en Crossing Border. En dat nog voordat er een album was uitgebracht. Dat de leadsinger in zijn jeugd gefascineerd is geraakt door religie schemert door de lyrics van onder andere Bible Belt en History Book heen. De beginklanken in Lion's Den doen je denken aan Nizlopi, de kwetsbare stem van leadzanger Peter Liddle heeft raakvlakken met Antony and The Johnsons en de instrumentale minuten op dit fantastische album kan je associëren met de dromerigheid van Beirut. Dry The River slaagt er voor meer dan honderd procent in om de luisteraar een veelzijdige 'gevoels-slide' te laten maken; zowel door fijnbesnaarde tonen van de viool, als ook door de binnendringende ritmes van de drums die je doen realiseren dat dit niet zomaar een band is. (LR)

BERT HADDERS EN DE NOZEMS

De Coöperoazie

Het is al vaker gezegd maar Bert Hadders schrijft liedjes zoals Daniël Lohues dat ook doet maar dan Gronings. Op de tweede cd van zijn makelij staat een verzameling nieuwe liedjes die het afgelopen najaar zijn geschreven en waarvoor Bert terugkeerde naar zijn geboortedorp. Voor de opnames werd er een samenwerkingsverband aangegaan met de Groninger cajunband Cochon Bleu. Door het gebruik van instrumenten als mandoline, accordeon, ukelele, viool en slidegitaar kreeg de popmuziek van de Nozems een flinke duw richting folk en country. Pakkende nummers met Groningse teksten, melancholiek maar ook met een flinke dosis humor overgoten met een cajunsaus. (MW)

KIM JANSSEN

Ancient Crime

2012 belooft een mooi jaar te worden voor de Nederlandse popmuziek. Case Mayfield, The Secret Love Parade en Moss brachten onlangs nieuw materiaal uit en in maart ligt er dan eindelijk een nieuwe plaat van Kim Janssen in de winkel. Janssen werkte drie jaar aan Ancient Crime en het is een introspectief meesterwerk geworden. Op het album wisselt Janssen mooie intense songs als Tors en Casket af met sfeervolle instrumentale intermezzo's. Bij de opname werkte Janssen samen met 100-koppige Toonkunstkoor en met het Oriel Quartet van Marla Hansen. Marla kennen we nog van haar werk met Sufjan Stevens. De sfeer die Janssen op weet te roepen doet denken aan het werk van Sam Amidon. Ancient Crime is een mooie donkere plaat, die je het hele jaar kan draaien. (HO)

THE JEZABELS

Prisoner

Op orkaankracht komt vanuit Sydney een jeugdig kwartet onze kant op. Dwingende drums, dreigende synths en een fantastische stem die in staat lijkt om met één uithaal een voltallig festivalpubliek omver te blazen, zo klinken The Jezabels op dit galmende debuutalbum. Een galmende mix van The National, Arcade Fire, Yeah Yeah Yeah's en Florence + The Machine, opgeblazen tot een bombastisch en meeslepend stadiongeluid. Australië is al om, het kan haast niet anders of de rest van de wereld zal spoedig volgen. (MvR)

WERCHTER
BOUTIQUE
presents

METALLICA

PERFORMING THE LEGENDARY
BLACK ALBUM IN ITS ENTIRETY

SOUNDGARDEN

MASTODON

CHANNEL ZERO

GOJIRA

GHOST

FESTIVALPARK WERCHTER MONDAY 28TH MAY 2012

WWW.PROXIMUSGOFORMUSIC.BE • 0900 2 60 60 0,5 euro/min incl vat
WWW.TICKETNET.BE • FNAC • FREE RECORD SHOP

WWW.WERCHTERBOUTIQUE.BE



**HALF WAY STATION****Moonshine***(Excelsior)*

Als je de titel ziet, weet je waar de inspiratie van het Rotterdamse Half Way Station gezocht moet worden. Heerlijke potten en pannenzmuziek, geworteld in de americana. Deze band doet het liefst alles zelf, van ontwerpen van tourposters en hoezen tot de muziek. Er verscheen een paar jaar geleden een album in eigen beheer, maar dit is het debuut bij een groot label. Excelsior tekende de band, nadat ze in de finale van de Grote Prijs van Nederland stonden in 2011. De band heeft een vaste kern van vier mensen en twee drummers, die op een enkel drumstel spelen. Ze worden vergeleken met Calexico, maar dat is niet erg. Hun muziek heeft de sfeer van Tom Waits en O'death en ze stonden op festivals in Nederland en België. Ze spelen op banjo's en accordeons en zelfgemaakte instrumenten. Deze sympathieke doe-het-zelvers verdienen het ver te komen. Dit debuut is zeker veelbelovend. (EMu)

**HICKEY UNDERWORLD****I'm Under The House I'm Dying***(PIAS)*

In 2009 verraste The Hickey Underworld ons al met een prima debuutplaat en I'm Under The House, I'm Dying laat horen dat de Vlamingen niks willen weten van de bekende moeilijkheden die vaak spelen bij een tweede album. Zinderende rock met een eigen smoel is nog steeds het devies en vooral in dat laatste is de band duidelijk verder gegroeid. Eigenzinnige gitaarpartijen houden het constant spannend en ook zanger Younes Faltakh weet de aandacht van de luisteraar voortdurend vast te houden. Op de debuutplaat kwamen daar nog invloeden als Queens Of The Stone Age bij kijken, maar op deze nieuwe plaat creëert de band duidelijk een eigen wereld. Eentje waarin constant een spel van verleidelijk behagen en vervolgens weer meedogenloos afstoten en natrappen wordt gespeeld. Dat is even verwarrend als fascinerend en bovenal een belangrijke reden om de plaat van begin tot eind met de volste aandacht te ondergaan. (MKo)

**HANNE HUKKELBERG****Featherbrain***(Propeller/Munich)*

Featherbrain is al weer de vierde cd van de Noorse singer-songwriter Hanne Hukkelberg en het is wederom geen makkelijke plaat. Net als op haar vorige platen smeedt de Noorse muzikante op Featherbrain weer uiteenlopende genres aan elkaar en springt ze met grote regelmaat van de hak op de tak. Het ene moment is ze de typische Scandinavische ijsprinses die Björk doet verbleken, het volgende moment komt ze op de proppen met stevige gitaaruitbarstingen, betoverende pianoklanken of wereldvreemde elektronica. Featherbrain bevat een even ongrijpbare als intrigerende mix van folk, jazz, pop, rock, en avant-garde. Het is een plaat die nauwelijks aanknopingspunten of houvast biedt, waardoor de muziek van Hanne Hukkelberg bij eerste beluistering niet meevalt. Na enige gewenning valt echter veel op zijn plaats en raak je langzaam maar zeker thuis in de complexe muziek. Featherbrain begint vervolgens aan het groeiproces dat ook zijn drie voorgangers hebben doorgemaakt en transformeert langzaam maar zeker in een complex, tegendraads, maar ook avontuurlijk en zo nu en dan wonderschoon meesterwerkje. (EZ)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

**TING TINGS****Sounds From Nowheresville***(Sony Music)*

We hebben er lang op moeten wachten, maar het tweede album van het Britse indiepopduo The Ting Tings is een feit. Jules de Martino (44) en Katie White (29) hadden in 2008 veel succes met hun debuutalbum We Started Nothing met de aanstekelijke danspophits Great DJ, That's Not My Name en Shut Up And Let Me Go. Hun enorme succes leidde tot oververmoeidheid, maar na wat rust vertrok het duo naar Berlijn voor een nieuw album.

Hun eerste poging verdween voor meer dan de helft in de prullenbak, omdat het volgens henzelf te veel als standaard 'Europop shit' zou klinken. Inmiddels ligt er eindelijk een volledig album met tien nummers, gezamenlijk net iets meer dan een half uur durend. Waar We Started Nothing vooral luchtig en relatief lichtvoetig was, klinkt Sounds From Nowheresville rauwer en voller. Maar het blijft net als zijn voorganger vooral een popalbum, zelfs al doet de punky albumhoes anders vermoeden. Een gevarieerd album ook, vrijwel elk genre komt voorbij. Popfunknummer Hang It Up is net Blondie's Rapture en wordt direct afgewisseld door het garagerock-achtige Give It Back. Soul Killing is swingende pop-reggae, maar wordt meteen opgevolgd door technopopsong One By One en het wel heel erg op Atomic Kitten lijkende Day To Day. Sounds From Nowheresville is een gedegen en fijn tweede album dat alle kanten opspringt, zonder echte danspophits, maar met heel veel ander moois. Ook verkrijgbaar in deluxe edition met onder andere Hands, de door Calvin Harris gemixte single uit 2010. (CB)

LUISTER TRIP



LOLA KITE

I Start To Believe You

(Excelsior)

Ongeveer een jaar na het debuutalbum verschijnt al het tweede volledige werkstuk. Deze hardwerkende jongens schudden blijkbaar de songs uit hun mouwen want bandlid Keez Groenteman had in 2011 ook nog even een album uitgebracht onder de naam High The Moon. Bij de eerste tonen denk je dat je per ongeluk The Best of Jon & Vangelis uit 1984 hebt opgezet, maar daar komt gauw verandering in als de zang ten tonele verschijnt. De analoge synthesizers hebben een prominente rol opgeëist deze keer. Zo blijkt dat Lola Kite ook behoorlijk psychedelisch kan worden en lijkt het alsof er in Boss een smurf meezingt. I Start To Believe You is een stukje rustiger dan de eerste, en daardoor krijgt gevoel en melancholie wat meer de ruimte. De plaat staat vol met ijzersterke nummer en prachtig verzorgde opnames die met liefde zijn gemaakt door vakmensen, die zelf ook grote liefhebbers moeten zijn. Lola Kite is een band die veelvuldig citeert uit een deel van de popgeschiedenis maar daardoor met twee benen in het heden staat. (MW)

KAIZERS ORCHESTRA

Violeta Violeta II

Wie de band Kaizers Orchestra live heeft gezien is vrijwel altijd meteen fan. Ook al versta je de teksten (over het algemeen) niet, de muziek is veelzeggend, de act is indrukwekkend. Deze dampende Noorse festivalsensatie timmert ook qua albums al een fiks tijdje aan de weg. Onlangs kwam Violeta Violeta, Volume II uit in Nederland. Dit is hun zevende album en tegelijkertijd het tweede deel van een trilogie waaraan de band werkt vanaf 2010. Later dit jaar verschijnt het laatste deel van deze dampende rock-cd's vol sinistere, gekke Noorse teksten over de doorgedraaide moeder Beatrice en haar dochter Violeta. (DD)

MEMORYHOUSE

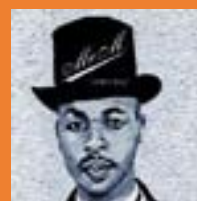
Slideshow Effect

Een van de mooiste releases van het afgelopen jaar was wat mij betreft het ep'tje The Years van het Canadese duo Memoryhouse. Verstilde dreampop gedragen door de betoverende zang van Denise Nouvion, die ook verantwoordelijk is voor het fraaie artwork. The Slideshow Effect trekt die lijn door, maar overtuigt in nummers als The Kids Were Wrong en Walk With Me ook met een meer poppy aanpak. Zelfs als het muzikaal wat voortkabbelt, verveelt de stem van Nouvion geen moment, en veel mooier dan Bonfire gaat het dit jaar niet worden. Hier gaan we nog veel meer van horen! (MvR)

MOUNT WASHINGTON

Mount Washington

Mount Washington maakt zeker een gestage ontwikkeling door. Kenden we de Noren uit Tromsø aanvankelijk als een epische rockband met rootsy trekjes, nu verrast Mount Washington met indiepop die vooral gefundeerd is op jaren tachtig synthpop. Het is een nieuwe start voor de band, die niet alleen verhuisde naar Berlijn maar ook de oude naam Washington verruilde voor het meer aansprekende Mount Washington. In de muziek komen we oude bekenden tegen als The Cure, New Order en zelfs a-ha. Toch heeft Mount Washington een moderne sound, wat vooral komt doordat de hippe reverbgitaren mooi samenvloeien met de knetterende en bliepende analoge synthesizers. (WR)

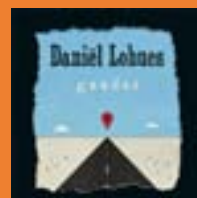


LAMBCHOP

Mr. M

(City Slang/Konkurrent)

Kurt Wagner zei na de dood van vriend en collega Vic Chesnutt de muziek voor even vaarwel en verkoos het schilderen als uitlaatklep. Toen producer en voormalig bandlid Mark Nevers hem belde om te zeggen dat hij een paar mooie ideeën had voor een nieuwe Lambchop-plaat, realiseerde Wagner dat de band zich nog wel een album kon permitteren. Mr. M werd in tegenstelling tot diens voorgangers dan ook een echte studioplaat, dit in plaats van de ongebreidelde knusheid van het live inspelen met de hele band. Opvallend is dat dankzij de zorgvuldig gearrangeerde vioolpartijen Lambchop nog even warmhartig uit de hoek komt, zij het wel met een twist. De zelfbenoemde psycho-Sinatra sound grijpt de luisteraar al bij de eerste tonen van het zwaar aangezette If Not I'll Just Die of het treffende Gone Tomorrow, en Nevers vult dit het geluid van Lambchop aan zonder schade te berokkenen. (CO)



DANIEL LOHUES

Gunder

(Greytown/PIAS)

Wie de openingsnummers Van Vinden En Zuiken en De Wereld In De Zonne hoort, zou bijna denken dat het afgelopen jaar constant de zon heeft geschinen boven Erica. Het zijn opvallend luchtige liedjes over de kleine, mooie dingen in het leven en verliefdheid en zo horen we Lohues niet vaak. Muzikaal doet dat laatste nummer zelfs weer een beetje denken aan de jeugdige onbezonnenheid van Skik. Maar al snel daarna schuift er toch voorzichtig wat sluierbewolking in beeld, als het gevoel wat zwaarder wordt en Lohues dit met begeleidende strijkers wat indrukwekkender aanzet. De melancholische sfeer die hij daarmee in de Allenig-serie al prachtig neerzette, wordt zo nog wat dramatischer. Dat hij daarbij op Gunder net als op voorganger Hout Moet met een uitgebreidere band werkt, zorgt dat de nummers nog meer gaan leven. Raak verwoorde gevoelens gaan op Gunder opnieuw hand in hand van nuchtere relativeringen, een combinatie die Lohues wederom tot een van de singer-songwriters maakt waar Nederland trots en zuinig op moet zijn. (MKo)



LPG

The Village

(Excelsior)

Vier jaar na With The Earth Above Me komt LPG met hun derde langspeler getiteld The Village. Ooit was LPG een band die vanuit Hoogezand-Sappemeer het land bestormde met grillige rock en zomerse pop. Dat resulteerde destijds nog in een deal met Nokia voor de muziek bij een reclamefilmje. Door de jaren heen heeft de band een knappe ontwikkeling doorgemaakt en levert nu hun beste plaat af. The Village klinkt als een coherent geheel, maar de eigenwijze elementen zijn nog immer aanwezig. Tegendraadse ritmes, verstorende geluiden, veel percussie en handjeklap, maar altijd harmonieuze zang en fijne orgelpartijen. Zoals in de biografie staat is dit album groots en meeslepend, maar ook kwetsbaar en persoonlijk. Toegankelijk maar ook onnavolgbaar. Het kost wel meerdere luisterbeurten om je vinger op de muziek te kunnen leggen, maar daarna openbaart zich pure kwaliteit. Een plaat om te koesteren. (MW)



**MAGNETIC FIELDS****Love At The Bottom Of The Sea***(Domino/Munich)*

Theatrale muziek die eindeloos intrigeert. Warme indiepopnummers als kleine toneelstukjes vol ironische teksten. En met even eenvoudige als briljante melodielijntjes. The Magnetic Fields – ooit verantwoordelijk voor de luid bejubelde, driedelige cd-liefdescyclus, 69 Lovesongs (1999) – brengt het allemaal. Binnen deze band is New Yorker Stephin Merritt de allesbepalende muziksmid; hij schrijft, produceert, zingt, bespeelt en smeedt. Het laatste en tiende plaatwerk dat van zijn aambeeld komt, heet Love At The Bottom Of The Sea en is een hernieuwende kennismaking met een blend van akoestisch en synth (Magnetic Fields bracht hiervoor drie synthloze albums uit) en verpakt in vijftien nummers van nog geen drie minuten. Ofwel, een Magnetic Fields waarmee we vertrouwd zijn – en zoals we het liefst horen. (CV)

**MORNING PARADE****Morning Parade***(EMI)*

Met een paar geweldige singles (Under The Stars en Us & Ourselves) diende Morning Parade zich al aan als een grote belofte. Het ambitieuze debuutalbum liet vervolgens even op zich wachten; het mocht de studio pas verlaten toen het Engelse vijftal zeker wist dat het goed was. Morning Parade maakt melodieuze (stadion)rock met een vleugje elektronica; prima mee te zingen en ook nog dansbaar. Met Blue Winter en Headlights gaat het album van start in de hoogste versnelling, maar de band neemt ook gas terug, bijvoorbeeld met het mooie Running Down The Aisle. Ook Close To Your Heart en Monday Morning laten zien dat dit een prima uitgebalanceerde plaat is. Het is muziek van het Grote Gebaar en een beginnende band kan zich daaraan vertillen. Maar Morning Parade begint gewoon waar sommige bands pas na een tijd komen en voldoet aan de hoge verwachtingen. Op naar het festivalseizoen! (JvdD)

**NITS****Malpensa***(GTG/Tone)*

Malpensa is het 25e album van de Nits! Volgens Henk 'een bundeling van gebeurtenissen en locaties in liedjes die weemoedig stemmen, maar tegelijkertijd troostrijk en optimistisch zijn'. Songs over steden als Keulen, Caïro en New York waar hij de melancholie vindt die hij zoekt. De sloten aan de Hohenzellernbrücke met de namen van geliefden die de sleuteltjes in de Rijn gooiden (Lovelock), het Tahirplein waar de vloek van de farao via de geesten van de zangers tot leven kwam (Five Fingers) en Philippe Petit die in 1974 op het slappe koord tussen de Twin Towers liep (Man On A Wire). Plaatsen die direct tot de verbeelding spreken. Muzikaal ligt Malpensa enigszins in het verlengde van het onvolprezen Omsk. Filmsche sfeertjes en spaarzame doch uiterst subtiele percussie zorgen voor spannende soundscapes. Bad Government And Its Effects On Town & Country werd in samenwerking met Colin Benders opgenomen in Kytopia in Utrecht en is een lang stuk over een muurschildering uit de 14e eeuw in Sienna. Oude meesters komen opnieuw tot leven! (RV)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

MY BEST FIEND**In Ghostlike Fading**

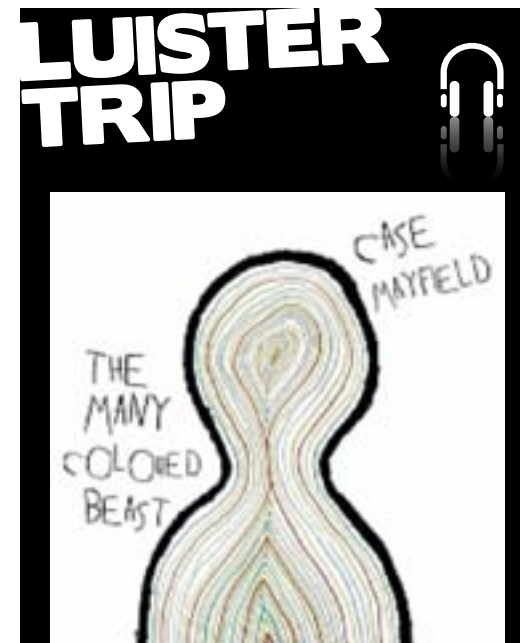
In Ghostlike Fading is het intieme en dromerige debuutalbum van My Best Fiend, een kwintet youngsters uit Brooklyn. De sound is moeizaam aan een genre te koppelen, maar laten we het houden op een mix van indie(droom)pop en spacerock. Hoogtepunten zijn albumopener Higher Palms, het bijna acht minuten durende ODVIP en het fraai opgebouwde Cracking Eggs. De overige zes nummers zijn evenzo intiem en nauwgezet, maar in z'n algemeenheid mist het album net dat beetje overtuiging om het met een dikke voldoende te belonen. (JT)

SINÉAD O'CONNOR**How About I Be Me (And You Be You)?**

Het negende album van Sinéad O'Connor opent in de stijl van de vorige twee met een opgewekt reggae-achtig nummer. Daarmee lijkt de toon gezet voor een zonnige plaat, maar dat blijkt slechts schijn, want het tweede nummer, Reason With Me, klinkt donker en somber. En, belangrijker, meer in de stijl van haar vroege werk. Hetzelfde geldt voor de rest van de plaat. How About I Be Me (And You Be You)? klinkt daardoor minder verrassend dan haar laatste albums, maar de tien liedjes zijn stuk voor stuk bijzonder mooi. Meest opvallende tracks zijn het dreigende Take Off Your Shoes en de cover van John Grant's Queen Of Denmark. (MvR)

PUNCH BROTHERS**Who's Feeling Young Now?**

Binnen de folk en country volgde frontman Chris Thile al lange tijd de stroming van de progressieve bluegrass, maar met de Punch Brothers schroeft hij deze progressie nog een tandje hoger op en kunnen we het vijftal in positieve zin een excentriek buitenbeentje in het genre noemen. De muzikale vaardigheden van hem en zijn bandgenoten zijn op gitaar, bas, banjo, viool en mandoline zo hoog, dat ze samen het geheel gemakkelijk orkestreren naar een soort ingenieuze popmuziek die wedijvert met illustere helden als Béla Fleck en zelfs Red Hot Chili Peppers en Radiohead. En dat laten ze ook nog even horen aan de hand van hun oorstrelende cover van Kid A. (CO)

**CASE MAYFIELD****The Many Coloured Beasts***(PIAS)*

Van een geboren Volendammer zal je misschien niet snel iets anders verwachten dan Nederlandstalige volksmuziek, maar gelukkig bewijst Case Mayfield dat het ook anders kan. Met zijn debuutalbum The Many Coloured Beasts brengt de inmiddels in Amsterdam woonachtige Mayfield zowel pure, zachte liedjes als ook tracks met een rauwe rand ten gehore. Het stemgeluid van Mayfield heeft raakvlakken met Ray Lamontagne en Ryan Adams die je op een regenachtige dag na laten denken over de dingen in het leven. Niet alleen het nummer Gone To The North zet hiertoe aan, ook gaat het brein ratelen bij het beluisteren van You Sure Lost A Lot Of Weight en zorgen de pure gitaarklanken in The Title ervoor dat de visualisatie van een zonsopkomst je een kleine moeite kost. Zowel in Twitch als in Tomorrow Is My Slavenname laat Case Mayfield zien dat hij in staat is om op subtiele wijze ook boosheid door te laten schemeren, waardoor je hem hoe dan ook in een wilt zien optreden. En dat kan. Na een succesvol optreden op Noorderslag in januari van dit jaar, toert Case Mayfield gedurende maart en april met band door het land. (LR)

GRAND CRU

BRUCE SPRINGSTEEN

Wrecking Ball

(Sony Music)

Zo bombastisch als Born In The USA waarmee Springsteen dat gelijknamige album opende, is het niet, maar de klappen zijn raak, de gitaariif lijkt gemaakt om een stadion aan het springen te krijgen en het refrein bedoeld om luid mee te schreeuwen: 'We take care of our own.' De jaren tachtig synthesizersound heeft plaats gemaakt voor modernere geluidseffecten maar de tekst is even cynisch: 'From the shotgun shack to the Superdome/ There ain't no help, the cavalry stayed home'. Een boodschap die keer op keer terug komt op dit strijdlustige album, het eerste na het overlijden van Clarence Clemmons, al is die hier nog te horen in Wrecking Ball en Land Of Hope And Dreams. Het conflict tussen de Amerikaanse droom en de realiteit anno 2012 is het thema, zo laten ook nummers als Death To My Hometown, het titelnummer, Easy Money (waarin Wall Street de wind van voren krijgt) en This Depression duidelijk horen. Verdwenen is de typische sound van de E Street Band, gekomen is een mengelmoes van invloeden uit traditionele folk, Ierse strijdlieparen, gospel, en in Rocky Ground zelfs rap.



Dit alles overgoten met een modern sausje en hier en daar raggende gitaren. De melodieën zijn echter niet overal even sterk, en de effecten doen soms gekunsteld aan. Na het door 9/11 geïnspireerde The Rising en het geforceerde Obama-optimisme van Working On A Dream is de woede authentiek, maar Springsteen is op zijn best als hij die koppelt aan het desolate van Nebraska. Kortom: beter dan zijn directe voorgangers, geen klassieker. (HDr)



PERFUME GENIUS

Put Your Back N 2 It

(Matador/Beggars Banquet)

Perfume Genius is het alter ego van de Amerikaan Mike Hadreas. Twee jaar geleden maakte hij met Learning een wonderschone maar totaal onbegrepen plaat. Ook Put Your Back N 2 It zal niet bij een breed publiek in de smaak vallen, al valt het niet mee om uit te leggen waarom dat zo is. Qua zang lijkt de muziek van Perfume Genius wel wat op die van Antony Hegarty, al is de stem van Mike Hadreas veel toegankelijker. Dat geldt ook voor zijn door piano en synths gedragen songs, die maar heel zelden uit de bocht vliegen, maar toch de fantasie continu weten te prikkelen. Put Your Back N 2 It is net als Learning prachtig, maar zo hartverscheurend somber en triest dat luisteren bijna pijn doet. Je moet er wat voor over hebben, maar je wordt uiteindelijk rijkelijk beloond. (EZ)

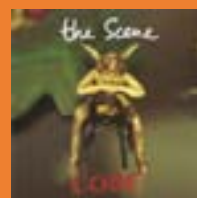


POND

Beard Wives Denim

(News)

De Australische psychedelische broeders van de formatie Tame Impala hebben ook al jaren een illuster bewustzijnsverruimend zijproject genaamd Pond. Wie daar aan het werk zijn? Nick Albrook (gitaar), Jay Watson (drums), Kevin Parker (zang), allen van TA, met daarbij opgeteld Joseph Orion, een muzikvriend uit Perth. Hun vierde album Beard Wives Demin is net uitgekomen. Het blijkt galmende laagjesmuziek, van een ongelooflijk onbevagen en ongedwongen schoonheid. Bedacht door een koppel muzikanten dat zichzelf bovenal absoluut niet serieus neemt. Of zoals Watson het zegt: 'In Pond we like to do albums at a stupidly fast rate. We'll probably release two a year for the next three or four years... I'm not sure if anyone listens to them!' Wel, wat mij betreft verdient deze band in ieder geval een groter publiek dan ze zelf zouden wensen. (DD)



THE SCENE

Code

(V2)

Het vijftiende album van The Scene blijkt van a tot z een topplaat. Opener Echt grijpt je bij de strot en de dartelende slotsong (een 2.0-versie van Thé Lau's sololied Waar Mensen Wonen) raakt de bullseye van het muziekhart. Single Overall dampst en stampst, waarbij Alan McLachlan's gitaarpartijen her en der gierend de bocht uit vliegen. De band is het rocken overduidelijk nog niet verleerd en laat zichzelf hoorbaar inspireren door het eigen rijke verleden. Het kale, kleine, kwetsbare Dier keert rechtstreeks terug naar de krochten van Rij Rij Rij, Drink had perfect op Blauw gepast en Water En Vuur ademt een verhitte Marlène-sfeer. Maar ook rustige nummers glitteren en glimmen als vanouds. Hel is van een blikerende, blinkende schoonheid, En Dan (prachtige tekst trouwens!) eveneens. Lange Frans vervult wederom een meer dan degelijke gastrol (Stip) en dat prachtige nummer Mooi van die andere muzikale logé Stef Kamil Carlens past deze Nederrockers als een perfect gesneden maatpak. (DD)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

LUISTER TRIP



TEAM ME

To The Treetops

(Propeller/Munich)

Mensen die op Eurosonic of Platasonic waren konden al een voorproefje krijgen van Team Me. Deze zeskoppige formatie uit Noorwegen weet spannende songs en pakkende refreinen te combineren met een bombastisch geluid en een energieke podiumpresentatie. Het nummer Show Me kan zo op de nationale radio, het heeft alle ingrediënten van een wereldhit, en kan ook goed bij een commercial voor een fotocamera of een hybride elektrische auto met slechts een paar procent bijtelling. Hier en daar refereert het wat aan Sigúr Rós zoals in het nummer Favorite Ghost, door de ijle zang die wat aan Jónsi doet denken. Door gebruik van synthesizers zoals in Dear Sister klinkt Team Me wel wat als een handjevol andere Scandinavische bands maar dat mag de pret niet drukken. To The Treetops werd voorzien van een heldere en knallende productie en rustigere stukken klinken mooi sfeervol, kortom een heerlijk afwisselend en rijkelijk geïnstrumenteerd pakketje songs. Deze jongens weten op het podium een energiek feestje te bouwen en dat misstaat natuurlijk niet op diverse popfestivals! (MW)

MULL HISTORICAL SOCIETY

City Awakenings

Na twee albums onder zijn eigen naam heeft Colin MacIntyre toch besloten door te gaan onder de naam Mull Historical Society. Niet dat er muzikaal veel veranderd is, aangezien City Awakenings doorgaat met waar hij goed in is: prettig in het gehoor liggende indiepop, met hier en daar een rauw gitaarrandje. De grote stadsproblematiek is het onderliggende thema van dit hoorbaar geëngageerde album. (JvR)

RADIO ORANGE

Mind Reader

Radio Orange is een nieuwe Groningse band, die ontstond uit de resten van Weekend At Wakiki en I Spy. De zes leden deden mee met 'sell a band'; fans zoeken, die willen doneren. Ze vonden 777 mensen. Het debuutalbum heeft echo's van Simple Minds, Depeche Mode, Bowie en Beatles. Commerciële, Engels klinkende en gestroomlijnde Britpop. Opgenomen in Spitsbergen Studio, legendarisch door New Adventures en anderen. (EMu)

JOSH RITTER

Bringing In The Darlings

Josh Ritter behoort tot het type singer-songwriter dat aan het eind van elk optreden veel meer fans heeft dan aan het begin. Dat is deels te danken aan zijn innemende persoonlijkheid, maar heeft toch vooral ook te maken met zijn prachtige, beeldende liedjes. Na de publicatie, vorig jaar, van zijn positief ontvangen debuutroman, vond hij gelukkig weer de tijd om wat nieuwe muziek op te nemen. Geen volwaardig album, maar wel zes ingetogen akoestische pareltjes die direct tot zijn beste werk gerekend kunnen worden. (MvR)

DAN SARTAIN

Too Tough To Live

Nog geen twintig minuten heeft Dan Sartin op zijn nieuwe plaat nodig om er maar liefst dertien liedjes doorheen te raggen. Precies zoals de Ramones en de UK Subs dat zo rond 1977 ook deden. Een punkattitude heeft Sartin altijd al gehad, maar op Too Tough To Live klinkt hij meer dan ooit als een klassieke punkband. Ook titels als Now Now Now, I Wanna Join The Army en Fuck Friday zijn geheel in retrostijl. Laten we hopen dat hij snel weer eens naar Nederland komt! (MvR)



Lees LiveXS Popmagazine
ledere maand in alle poppodia gratis verkrijgbaar, deze week ook bij Folia Magazine



Surf LiveXS Website
Altijd het laatste podium- en festivalnieuws
livexs.nl



Kijk LiveXS op YouTube
Video-playlists van de belangrijkste festivals
als Pinkpop, Lowlands en Bospop
youtube.com/livexstv



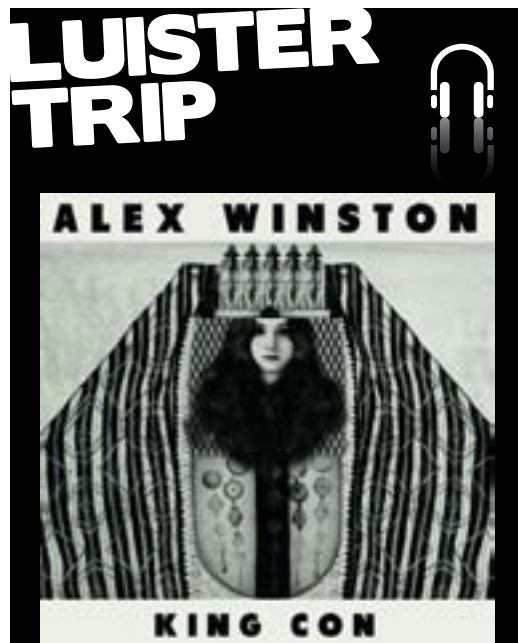
Like LiveXS op Facebook
Win de laatste passepartouts voor 5 Days Off
2012 en weekendkaarten voor Pinkpop 2012
facebook.com/livexspopmagazine



**IS HET GROOTSTE GRATIS
VERKRIJGBARE POPMAGAZINE VAN NEDERLAND**

LIVEXS POPMAGAZINE IS OFFICIEEL MEDIAPARTNER VAN PINKPOP 2012

LIVEXS.NL > TWITTER.COM/LIVEXS > FACEBOOK.COM/LIVEXSPOPIMAGAZINE > YOUTUBE.COM/LIVEXSTV



ALEX WINSTON

[Alex Winston \(King Con\)](#)

(V2)

Recentelijk trok Alex Winston de aandacht met een tamelijk briljante uitvoeringen van The Cave van Mumford & Sons en The Black Keys' Everlasting Light. Op haar volwaardige debuutalbum staat echter alleen maar eigen werk, waarvoor Alex zich liet inspireren door boeken en documentaires over de marginale subculturen in haar geboorteland Amerika. Sister Wife handelt over polygamie, in Benny uit ze kritiek op tv-priesters en ook de Amish cultuur wordt gehekeld in Run Rumspringa. De huidige single Velvet Elvis zet al die look-a-likes te kijk. Maar laat duidelijk zijn dat Alex Winston nooit kwaadaardig is. De plaat straalt pure vreugde en guitigheid uit. Nummers met een jaren zestig popziel waarin hier en daar haar voorliefde voor Motown doorklinken, maar ook refereert haar geluid aan hedendaagse namen als Florence + The Machine en Lykke Li. Alex' producers Charlie Hugall en Bjorn Ytting werkten immers ook met eerder genoemde artiesten. Dat we nog veel van deze dame gaan horen, staat als een paal boven water met zoveel sterke nummers op dit debuut, waarvan het catchy Choice Notes de allergrootste hitpotentie heeft. (ED)

SECRET LOVE PARADE

[Mary Looking Ready](#)

Heel even was het winter in Nederland, maar nu is het tijd voor de lente met als perfecte soundtrack Mary Looking Ready van The Secret Love Parade. Dit Amsterdamse duo heeft een voorliefde voor warmbloedige electropop. Japan lag inmiddels aan de voeten van Aino en Janna, maar nu is het tijd voor de rest van de wereld. Mary Looking Ready staat vol met nagenoeg onweerstaanbare popsongs met ouderwets klinkende synths, tikkende ritmeboxes, eigenwijze gitaarloopjes en heerlijke vrouwenstemmen. Invloeden uit de jaren tachtig domineren in het geluid van het Amsterdamse duo, maar Mary Looking Ready gaat ook verder terug in de tijd en staat met minstens één been in het heden. De plaat lijkt op van alles en nog wat, maar tegelijkertijd op helemaal niets. Een ding is zeker: The Secret Love Parade maakt muziek waarvan je alleen maar heel vrolijk kunt worden. (EZ)

RINGO STARR

[Ringo 2012](#)

Ringo Starr brengt met 2012 zijn zeventiende soloalbum uit. Van Ringo verwacht je natuurlijk geen meesterwerk maar wel een goede plaat met goede muzikanten. Dat is ook nu het geval met o.a. Dave Stewart en Joe Walsh aan Ringo's zijde. Het album duurt een half uur waarin negen nummers voorbij komen. Vijf nieuwe tracks en covers van o.a. Rock Island Line en Think It Over. Daarnaast natuurlijk veel peace and love. Ringo zoals we hem kennen. (SMVE)

TAMARA WOESTENBURG

[EP](#)

Tamara Woestenburg, winnares Grote Prijs van Zuid-Holland 2010, blijkt ook op EP een begenadigd en eigenzinnig songwriter te zijn. Een zangeres die moeiteloos schakelt tussen (soul)jazz, experimentele rock, klassiek, gospel, en haar authentieke stemgeluid verheft tot een muziekgenre op zich. Van het hitgevoelige I Guess I'm Falling In Love, tot Sundial dat tegen Ennio Morricone en Serge Gainsbourg aanschurkt, ze schrijft ze allemaal zelf. De muzikanten omlijsten haar soul, zodat haar stem en de emoties aankomen. Of ze nu fluisterend, schreeuwend, hoog of laag zingt, teder of venijnig; haar stem mikt op het hart, en zes van de zeven keer is het raak. (AB)



SHAKING GODSPEED

[Hoera](#)

(Quadro/Suburban)

Een album vol stemmige, gitaargeoriënteerde rock. Probeer dat tegenwoordig nog maar eens interessant voor de dag te laten komen. Het lukt Shaking Godspeek prima. Met lekker zeurderige en gevarieerde zang, repeterende gitaarpartijen en veelal subtiel toetsenwerk weet de band een lekker obscuur sfeertje neer te zetten. De nummers zijn doordacht opgebouwd met af en toe muzikale gekkigheid die in de alternatieve hoek in de jaren zeventig hoorbaar was. Een beetje gefreak kan immers geen kwaad. De drie heren weten het allemaal tot een passend geheel te kneden. En dat is gezien de veelheid aan invloeden en ideeën die de band heeft een erg goede zaak. En dat zorgt er ook voor dan de band afwisselend strijdlustig en loom voor de dag komt. Een combi die bijzonder goed werkt. Fijne muziek op het snijvlak van mainstream en outcast. (NA)

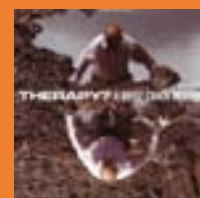


YORI SWART

[Yori Swart](#)

(Ysplaaf/Rough Trade)

De loopbaan van Yori Swart kent een zeldzaam vliegende start. De jonge zangeres-componist-gitariste uit het Noord-Hollandse Bergen won al verschillende prijzen waarvan de laatste Grote Prijs van Nederland, afdeling singer-songwriter, de meest in het oog springende is. Ze mocht al het voorprogramma verzorgen bij Agnes Obel, Tim Knol, Wende Sniijders en De Dijk. Het titelloze debuutalbum bevat tien sfeervolle songs, alle van haar eigen hand. In haar zang en composities klinken sporen door van favorieten als Ani DiFranco, Joni Mitchell en Thomas Dybdahl, maar Yori is een authentieke performer, die mede dankzij haar vaste vijfkoppige band en topproducer Attie Bauw een eigen richting is opgeslagen. I Say Nothing is al regelmatig te horen op 3fm, maar er staan meer potentiële singles op dit lekkere rootsy album, waarvan Oh Lord en het samen met Okke Punt gezongen Come On Over de hoogtepunten zijn. (ED)



THERAPY?

[A Brief Crack Of Light](#)

(Demolition/Bertus)

Therapy? is zo'n band die onvermoeid en onverminderd doorgaat. De Ierse groep kan rekenen op een trouwe schare fans en geeft hen met A Brief Crack Of Light alweer het dertiende album. Een sterk en rauw album. De fraaie melodieën en pakkende refreintjes van albums als Troublegum hebben iets meer plaatsgemaakt voor meer hoekige en harde riffs, rauwe, meer schreeuwerige zang en rammelende bassen. Maar het blijft onmiskenbaar Therapy?. Dat Therapy? nog altijd verrassend uit de hoek kan komen, bewijst een nummer als Ecclesiastes, een bijna Gorillaz-achtige track. (JVo)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

**JIM WHITE****Where It Hits You***(Yep Roc/Munich)*

Tijdens de opnames besloot zijn vrouw bij hem te weg te gaan en dat menig lied op dit album voor haar was geschreven, maakte van de totstandkoming een extra zware opgave. Nochtans weet Jim White ons met zijn eerste studioalbum sinds 2007 op een muzikaal reisje te trakteren. Het is geen zonnige droomreis, maar een tochtje langs menselijke imperfectie. Jim bekostigde niet alleen de opnamen, maar produceerde zijn plaat ook zelf. Met een trits aan instrumenten als piano, pedal steel, banjo en blazers doet hij met lome gitaarpartijen en stemmige zang prikkelt hij de fantasie van de luisteraar. En of dat nou is tijdens een relatieve meedeiner State Of Grace, een onheilspellend Chase The Dark Away, of het ontwapend mooie My Brother's Keeper, hij wint de sympathie en het hart van de luisteraar. En dan te bedenken dat hij de titel Where It Hits You eigenlijk al lang daarvoor had bedacht. (CO)

**WHOMADEWHO****Brighter***(News)*

WhoMadeWho draait al bijna tien jaar mee in het muziekcircuit.

Het Scandinavische gezelschap is gevormd rond zanger en bassist Thomas Hoffding. Met zijn typische falsetstem is hij het trademark

van de band. De songs zijn bijna allemaal van de hand van gitarist Jeppe Kjellberg. Zijn geluid is een mix van typische Engelse synthpop (New Order) en vrolijke commerciële reggaegitaarloopjes. De afgelopen jaren was WhoMadeWho veelvuldig live te bewonderen in het voorprogramma van o.a. Daft Punk, Soulwax en LCD Soundsystem. Op het album Brighter probeert de band een brug te slaan naar mondiale bekendheid door goed in het gehoor liggende (dance)liedjes te brengen. Op zich is het natuurlijk knap om met een perfect geproduceerde plaat te komen, maar aan de andere kant ligt het grote mainstream monster op de loer. Oordeelt u zelf! (NR)

**GRIMES****Visions***(4AD/Beggars Banquet)*

Grimes is het project van Claire Boucher, een Canadese creatieve geest die nu haar debuut maakt voor het 4AD label. Ze wist zich in de kijker van dit label te spelen dankzij twee cassettes en een EP met lo-fi dance die de nodige indruk achter liet.

Claire combineert allerlei disciplines als video, dance, performance en geluid in haar project en dat is op Visions eclectisch doorgevoerd. Boucher laat zich inspireren door de Do It Yourself mentaliteit van de punk, maar laat evengoed invloeden toe van New Jack Swing, IDM, New Age, K-pop, Industrial en glitch. Het resultaat klinkt onnaards en futuristisch en mede dankzij het aparte stemgeluid van Claire wordt het al Heksen House genoemd! Betoverend is het in ieder geval wel. (Red)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

ANDRE WILLIAMS**Hoods And Shades**

Hoods And Shades mag dan door Andre Williams aangekondigd zijn als zijn folkalbum, ook in akoestische setting kan hij het niet laten er een flink vuige wahwah gitaar overheen te laten gaan. Als dan de songs ook nog ouderwets bevolkt worden door hoeren en dealers weet je genoeg, Mr. Williams is geen spat veranderd. Speciale aandacht voor Swamp Dogg's Hot Spot, waarin hij schatplichtig bekend te zijn aan de bekende producer/songwriter, niet omdat die hem muzikaal beïnvloedde, maar vooral omdat hij zijn borgtocht heeft betaald... (Jvr)

XIU XIU**Always**

De artrockers van Xiu Xiu zijn terug met een nieuw album. De groep speelt ook hier een aanstekelijke mix van rock, punk, synthpop, met de warme vocalen van Jamie Stewart, stuwende beats en experimentele elektronica. Xiu Xiu ademt de sfeer van de jaren tachtig synthpop en de band put rijkelijk uit die nostalgische bron. Maar op een ballad als Black Drum Machine neemt de groep ook weer even gas terug. De teksten zijn politiek geladen en lijken soms een klacht tegen de maatschappij. (JVo)

**ZITA SWOON****Wait For Me***(Crammed/Coast To Coast)*

Een ontmoeting tussen Zita Swoon, zangeres Awa Démé en balafonspeler Mamadou

Diabaté Kibié, stond aan de wieg van deze bijzondere samenwerking. Stef Kamil Carlens doet het met zijn al even internationale Zita Swoon klinken alsof het de doodnormaalste zaak was. Samen met het tweetal uit Burkina Faso geven ze Wait For Me een bezwerend tintje, met herhalende ritmes, (samen)zang in Engels, Frans en Dioula. Op A Sera, A Waara is de ontmoeting tussen Europa en West-Afrika op zijn best, wanneer ze met blazers en al soms even aan de Ethiopische jazzgrootmeester Mulatu Astatke doen denken. Toch is de vindingrijkheid van Wait For Me vooral heel erg Zita Swoon en dat maakt het album plezierig authentiek. (CO)

dynamische talkshow over
POPMUZIEK

theater
WALHALLA

POP

POP ALS
INSPIRATOR
VAN ALLE
KONSTVORMEN

ART

POP ALS
TRENOSSETTER
IN HET
STRAATBEELD

**IN DE
KANTINE**

elke eerste donderdag van de maand

1 mrt VIC VAN DE REIJT over Vic's Fabulous Fifties en Rock'n'Roll
5 apr Speciale gast: LEO BLOKHUIS live: The Soul Snatchers
3 mei Verwacht: ROB VAN SCHEERS over zijn boek De Jazzparade

DONDERDAG 1 MAART, 5 APRIL, 3 MEI EN 7 JUNI
KANTINE WALHALLA, VEERLAAN 9, ROTTERDAM (KATENDRECHT)
AANVANG 21:00 UUR * ENTREE 10,= EURO

VADOINMESSICO**Archaeology Of The Future**

Mexico, Italië, Oostenrijk, Engeland: de bandleden van Vadoinmessico kennen elkaar van het conservatorium in Londen, maar hun verschillende afkomst maakt van Archaeology Of The Future een muzikale smeltkroes. Het album bevat mooie pop/folk met invloeden van wereldmuziek en psychedelica. De spannende productie is daarbij een pluspunt. Dit debuut is een afwisselende en intelligente plaat, die een mooie toekomst belooft voor Vadoinmessico. (JvdD)

WALLIS BIRD**Wallis Bird**

Hoewel titelloos, is dit alweer plaat nummer drie van Wallis Bird. Deze singer-songwriter van Ierse komaf maakt liedjes die een combinatie zijn van onder meer rock, folk en blues. Soms opzweepend, dan weer ingetogen ballads. Met een doorleefd en rauw stemgeluid à la Janis Joplin. Op dit album trekt Wallis de lijn van beide voorgangers overtuigend door, zonder daarbij nieuwe wegen in te slaan. (WJvE)

2 VOOR 10,-

NOT
MUSIC

€ 6,00 PER STUK



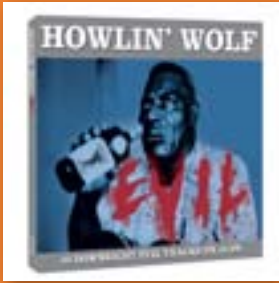
Big Bill Broonzy - Anthology



Ella Fitzgerald - Great American Songbook



Serge Gainsbourg - Le Bon Vivant



Howlin' Wolf - Evil



Miriam Makeba - Sweet Sound Of Africa



Memphis Slim - Boogie After Midnight



Omara Portuondo - Buena Vista Legend



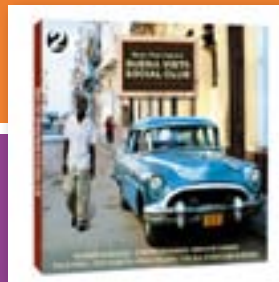
Various - Best Of Cajun & Zydeco



Various - Blind Man Blues



Various - Essential Skiffle



Various - Music That Inspired Buena Vista Social Club



Various - Very Best Of Burlesque

Reissues

JAN AKKERMAN

Talent For Sale

Esoteric Recordings komt met een heruitgave van Jan Akkerman's allereerste soloplaat Talent For Sale. Deze lp stamt uit 1968, inderdaad voor Jan's gloriejaren met Brainbox en – vooral – Focus. Geruggensteund door de ritmesectie van zijn toenmalige band The Hunters laat Akkerman al flink veel van zijn talent horen. Vingervlugheid, die typische metalige loopjes, het swingend jazzy en rhythm & blues repertoire, eigenlijk is het er allemaal al. Wat nog mist zijn de rockinvloeden die blijkbaar pas ten tijde van Focus naar voren gaan komen. (AdW)

RANDY NEWMAN

The People Dressed Like Monkeys

Kort na de release van Live In London en deel twee van zijn Songbook verschijnt er alweer een plaat van de Amerikaanse bard. Het betreft ditmaal archiefopnamen van een concert uit 1971, dat werd vastgelegd voor een radio-uitzending. Randy zelf is in topvorm, de geluidskwaliteit is helaas wat minder. Verplichte kost voor fans, maar de doorsnee liefhebber kan toch beter kiezen voor het sublieme Live In London. (JvdB)



CAROLE KING

Pearls: Songs Of Goffin & King/Touch The Sky/Welcome Home

(Universal)

Carole King maakte in de jaren zestig grote faam als een van de belangrijkste songschrijvers (samen met haar eerste echtgenoot Gerry Goffin) van de VS. In de jaren zeventig brak ze echter overweldigend door met een serie klassieke soloalbums waarvan

Tapestry een legendarische status en niet te bevatten aantallen verkoopcijfers haalde. De laatste drie platen die ze dat decennium maakte zijn nu opnieuw en geremastered verschenen. Welcome Home komt uit 1978 en was haar eerste album waar ze zelf als co-producer aan werkte. Helaas was het tevens het eerste album na Tapestry dat de albumcharts niet zou halen en dat verval zette zich met Touch The Sky voort. Disco uitstapjes en een tekstuele samenwerking met haar tweede man Rick Evers bleken niet de juiste keuze. Pearls bevat nieuwe bewerkingen van haar klassieke hits met Goffin en zowaar een hitsingle met One Fine Day. Met dit album heeft ze haar vorm weer terug en de plaat laat ten overvloede haar zang én songschrijverstalenten weer horen. (BD)



ERWIN NYHOFF & THE PRODIGAL SONS

You Still Think

(Munich)

Ik heb niet zo veel met Bob Dylan. Ben ik heel eerlijk in. Leest u nog verder? Mooi! Dan kan ik u er meteen ook wel van overtuigen dat Tomorrow Is A Long Time in de uitvoering van Erwin Nyhoff en zijn wijlen formatie The Prodigal Sons écht helemaal te gek is. Om over Jagger's Angel in My Heart of Lennon's Love nog maar te zwijgen. Het gevoel dat Nyhoff met z'n vocale pracht en praal teweeg brengt, is verslavend. Polk Salad Annie van Tony Joe White? Help Me Make It Through The Night van Kris Kristofferson? De Pinkpop-versie van Billy Joel's Leningrad? Allemaal heerlijk. Een dergelijke rasentertainer gun je voor altijd en eeuwig een groot publiek. En daar heeft de finaleplaats in die populaire tv-show The Voice Of Holland toch maar mooi (weer) voor gezorgd. Alle platen worden gerereleased en dit coveralbum met daarbij gevoegd de megahit You Still Think (ook in live-uitvoering), de single Cool It en het wat minder bekende maar minstens zo prachtige Jenny's New Morning zijn daar prachtige 'eigen' extraatjes bij. (DD)



NOTHING SUCKS LIKE ELECTROLUX

(Excelsior)

In 1995, voordat Excelsior uitgroeide tot een toonaangevend Nederlands label, heette het beginnende label Electrolux. Maar aangezien zowel merknaam als slagzin al ingenomen werden door een stofzuigermerk, werd het noodgedwongen Excelsior. Er waren echter al vijf singletjes verschenen, hand genummerd,

gelimiteerd tot 400 stuks elk, en onderhand van legendarische status. Nu dan eindelijk op een cd verkrijgbaar, deze staalkaart van toentertijd vijf jonge bands. Robin Berlin's 13 bijvoorbeeld, die hier voor het eerst zijn bluespunk laat horen in Married Woman en Rollin' And Tumblin'. Slide, het latere Simmer, Ceasar en Scram C Baby creëren met hun eerste single de signature sound van Excelsior, prettige gitaarrock, die goed in het gehoor ligt, maar tegelijkertijd de nodige diepgang tentoonspreidt. Hoogtepunt en meest gezochte collector's item is echter de single van Visions Of Johanna, die snel hun naam zouden veranderen in Johan, en hier een eerste glimp laten horen van de grote dingen die ze later zouden doen. Voor iedereen die deze collectie nog niet compleet heeft (en het zijn er hooguit 400 die dat hebben), en liefhebber is van de Excelsior sound, een mooie inkijk in de geboorte van een mooi label en een aantal geweldige bands. (Jvr)



CAPTAIN BEEFHEART

Bat Chain Puller

(Zappa)

Nadat hij samen met Frank Zappa Bongo Fury had opgenomen, besloot Captain Beefheart voor het label van Zappa een nieuw album met een nieuwe Magic Band op te nemen, om zich te revancheren voor twee mindere platen. Op die voorgangers, Unconditionally Guaranteed en Bluejeans & Moonbeams (beiden uit 1974), had Beefheart vergeefs geprobeerd een groter publiek aan te boren. Kennelijk geïnspireerd door de samenwerking met Zappa kreeg Beefheart de smaak van zijn avangardistische stiel weer te pakken. Helaas, toen Zappa vervolgens onenigheid kreeg met zijn manager werd Bat Chain Puller – volgens Zappa Beefheart's beste plaat sinds Trout Mask Replica – onderdeel van de rechtszaak en werd de plaat niet uitgebracht. Beefheart nam later enkele nummers opnieuw op voor een volgende plaat, het waanzinnig sterke Shiny Beast (Bat Chain Puller). De opnames van Bat Chain Puller bleven eigendom van de familie Zappa, die vorig jaar besloot om de plaat toch uit te brengen. Oorspronkelijk stond het feest gepland voor 15 januari,

wanneer de Captain zijn 71e verjaardag zou hebben gevierd, maar hopelijk ligt, na 36 jaar wachten, deze legendarische plaat van een legendarische artiest dan toch eindelijk in uw speler als u dit stukje leest. (LV)



PALACE

- **There Is No-One What Will Take Care Of You**
- **Days In The Wake**
- **Hope**
- **Viva Last Blues**
- **Lost Blues And Other Songs**

(Domino/Munich)

Voordat Will Oldham in Bonnie 'Prince' Billy zijn langlopende alter ego vond, was er Palace, diep gedrenkt in de southern noir traditie van thuisstaat Kentucky. Het bijna complete reissueprogramma van Palace's werk laat horen hoe Oldham laveerde tussen Kentucky's specialiteiten: het baanbrekende werk van The Everly Brothers en de gevaarlijke waanzin van 'Deliverance'.

There Is No-One What Will Take Care Of You

Het debuut uit 1993 liet een onrustig lo-fi geluid horen, wat haaks stond op de toenmalige grunge, maar niet minder krachtig overkwam. Sterk religieuze thema's in O Lord, Are You In Need verraadden een wereldvreemde opvoeding, waarin schuld en boetedoening centraal staan, terwijl de elektrische gitaren de strijd tussen de Bijbel en de Bootleg Whiskey verwoordden.

Days In The Wake

Origineel slechts getiteld Palace Brothers, en gelijk ook het meest minimalistische Palace-album. De bijna geheel akoestische lp heeft met You Will Miss Me When I Burn één van de hoogtepunten van Oldham's oeuvre en kent over het geheel een zeer introverte sfeer.

Hope

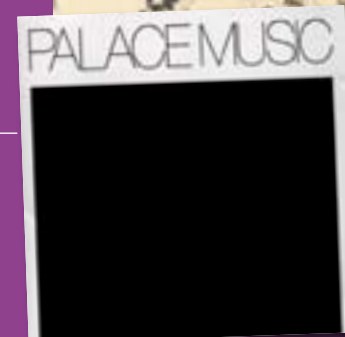
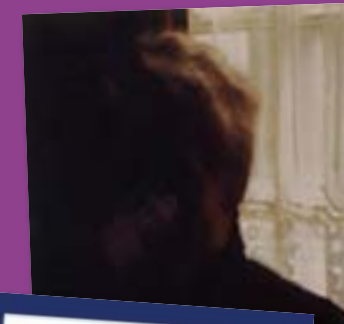
Gepresenteerd als ep en een terugkeer naar een rijker geïnstrumenteerd geheel. De religieuze verwijzingen zijn verdwenen, en meer dan ooit houdt Oldham zich aan vaste songstructuren, zonder te vervallen in experimentele zijpaden. De meest toegankelijke Palace-uitgave tot op dat moment.

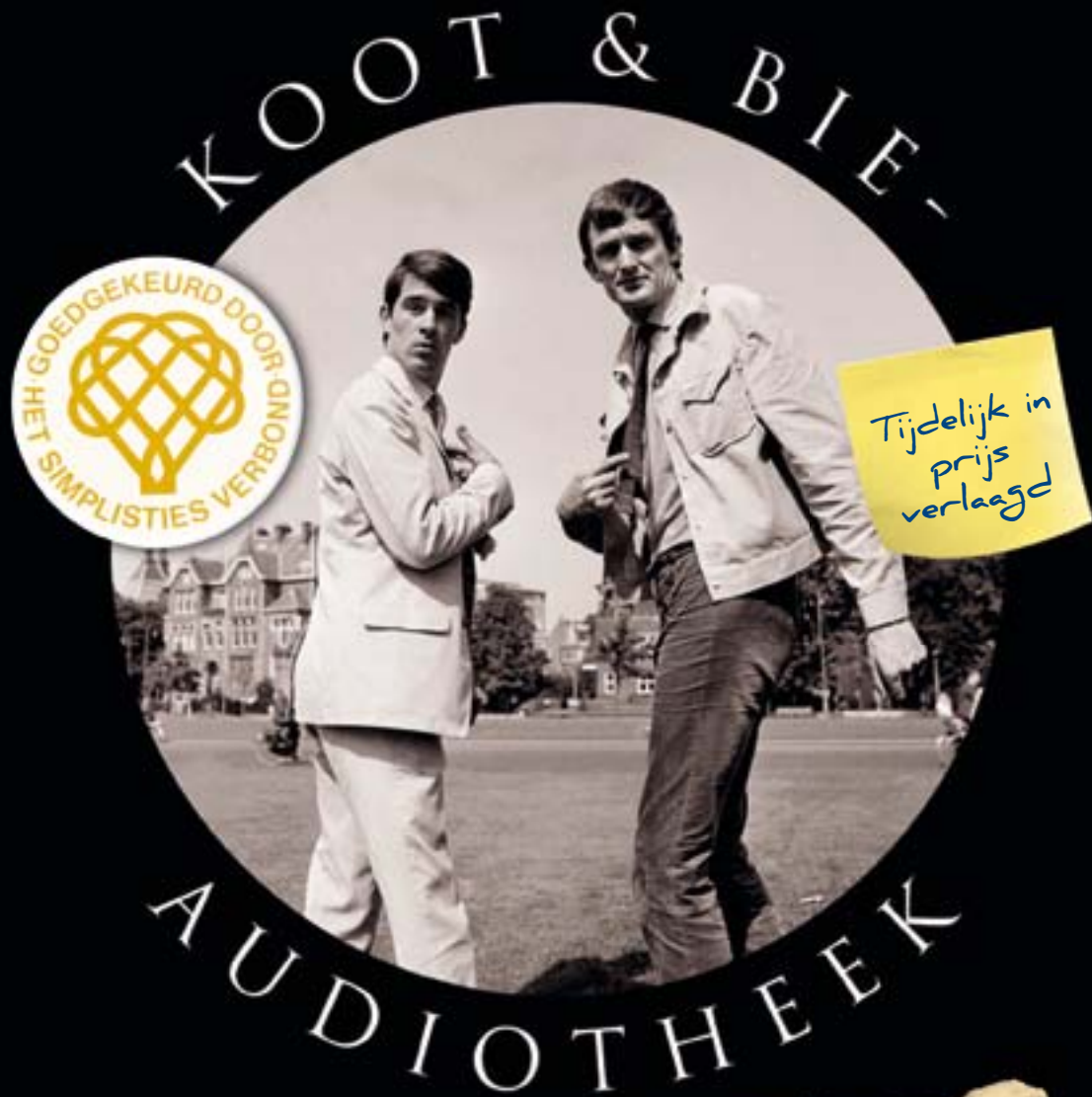
Viva Last Blues

En in 1995 maakte Palace het meesterwerk dat er aan zat te komen. Gekte, religie, liefde en hoop klinken door in de songs waarin gerockt wordt als nooit tevoren (Work Hard/Play Hard), en tegelijkertijd teruggegrepen wordt naar de traditionele Appalachian folksongs (Old Jerusalem).

Lost Blues And Other Songs

Behalve de reguliere lp's waren er exclusieve singles, b-kantjes en ep's, grotendeels verzameld op Lost Blues. Vanaf de eerste zeer lo-fi single Ohio River Boat Song tot en met de briljante ep The Mountain. Goedbeschouwd een verlengstuk van Viva Last Blues met het prachtig breekbare West Palm Beach. (Jvr)





HET SIMPLISTIES VERBOND is een nog steeds springlevende legende. Niet alleen door de tv-programmas, maar vooral ook door de speciaal voor de plaat geschreven en opgenomen producties. Voor het eerst zullen de plaatopnamen van Van Kooten en De Bie nu compleet, inclusief de LP's van de Klisjeemannetjes en de singles, in een cd-box worden uitgebracht.

DE INHOUD:

1. DE CLICHEEMANNETJES - 10 GESPREKKEN AAN HET BILJART
2. DE WERELD VAN DE KLISJEEMANNETJES
3. DE EERSTE LANGSPEELPLAAT VAN HET SIMPLISTIES VERBOND
4. DE TWEEDE LANGSPEELPLAAT VAN HET SIMPLISTIES VERBOND
5. HENGSTENBAL
6. OP HUN PIK GETRAPPT!
7. GOUDEN DODEN
8. MOOIE MENEREN
9. DRAAIKONTEN
10. VAN KOOTEN EN DE BIE WILLEN NIET DOOD
11. BONUS-CD

VOOR DIT PROJECT WERKTEN KEES EN WIM NA JAREN WEER SAMEN. ZE SCHREVEN GEHEEL NIEUW MATERIAAL VOOR EEN CD, DIE ZE SPECIAAL VOOR DEZE BOX OPNAMEN.



NO FUTURE NU - PUNK IN NEDERLAND 1977-2012

Leonor Jonker

Historica en publicist Leonor Jonker is weliswaar lang na de hoogtijdagen van de punk geboren (1987), toch weet zij zeer treffend het genre en vooral de subcultuur die ontstond weer te geven. Vanuit historisch oogpunt beschrijft ze de opkomst, de ontwikkeling, het verval

en de invloeden die punk op de huidige tijd heeft. En dat is nogal wat. Veel muzikanten, maar ook veel kunstenaars hebben zich laten inspireren door het non-conformistische van de punk en laten de 'do it yourself' mentaliteit diep in hun werk doordringen. Het boek zal dan ook voor wie er bij was als een feest der herkenning lezen, zij die er niet bij waren kunnen dankzij dit boek toch de sfeer proeven die eind jaren zeventig/begin jaren tachtig in Nederland hing. (BD)



PINK FLOYD

The Wall

(EMI)

The Wall is een van de platen die in het Pink Floyd rereleaseproject niet alleen een opknappbeurt krijgt, maar ook in diverse edities wordt uitgebracht. Experience is relatief bescheiden, met naast de twee oorspronkelijke schijven een derde met demo's. De Immersion Edition is complete Wall-waanzin.

Maar liefst zeven schijven, met nog meer demo's, The Wall live en bewegend beeld, en dan ook nog een doos met hebbedingen, waaronder zelfs onderzetters. De plaat was meteen bij verschijnen in 1979 al legendarisch, en dat werd daarna alleen maar erger. Eigenlijk is het een soloproject van Waters, die al zijn frustratie samenbalde in een conceptalbum dat nog zwartgalliger is dan voorgangers als DSOTM. Berucht zijn ook de live-uitvoeringen, waarbij Waters tot groot misnoegen van de anderen een echte muur bouwde tussen podium en publiek. Het bracht Pink Floyd ook twee klassieke hits: Another Brick In The Wall en Comfortably Numb. Dankzij deze rereleases kun je je nu als fan helemaal onderdompelen in de bizarre en soms beangstigende wereld van Waters. De fantastische muziek maakt dat nog enigszins draaglijk. (EdW)



TONY JOE WHITE

Collected

(Universal)

Hoewel Tony Joe White, zeker in de VS, nooit een grote commerciële naam is geweest, is het waarschijnlijk geen enkele moeite geweest om drie cd's te vullen voor een overzicht van zijn carrière. Eind jaren zestig begon het, toen Brook Benton voor het eerst Rainy Night In Georgia coverde. Vooral toen Elvis zelf White's Polk Salad Annie een centraal punt in zijn shows gaf, was White's naam gevestigd. Zijn originelen klinken constant een stuk donkerder, altijd trouw blijvend aan de swamp sound, de zompige wahwah gitaar, de laidback vocalen en de meeslepende countrysoul groove. Weinig aandacht wordt er op deze compilatie dan ook gegeven aan midden jaren zeventig, toen White noodgedwongen wat disco-achtige uitstapjes maakte. Des te meer aan recentere jaren, waarin hij, na zijn comeback aan de zijde van Tina Turner (Steamy Windows), een paar uitstekende albums afleverde, zoals Heroines en Undercover, beide ruim aan bod komend. Het aantal klassiekers op deze verzameling is enorm, en het is goed de originelen nu allemaal bij elkaar te horen, zonder uitzondering allemaal sterker dan de bekendere versies. (JvR)

BINNENKORT BINNEN



16 maart

Adrenaline Mob - Omerta
Blues Traveler - 25
Hit Me Tv - III II I
Leeuw, Paul De - Paul
Lost In The Trees - A Church That Fits Our Needs
Lee Ranaldo - Between The Times And The Tides
Frankie Rose & The Outs - Interstellar
Shins - Port Of Morrow
Esmeralda Spalding - Radio Music Society
Tanlines - Mixed Emotions
Toploader - Only Human
Various - Zwarte Lijst
Various - Cumbia Cumbia 1 & 2



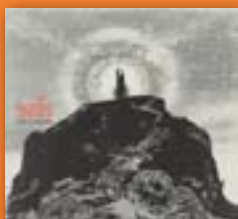
23 Maart

Blood Red Shoes - In Time To Voices
Joe Bonamassa - Beacon Theatre: Live From New York
Justin Townes Earle - Nothing's Gonna Change..
Enthroned - Obsidium -Digi/Ltd-
Flying Colors - Flying Colors
Grinderman - Grinderman 2 Rmx
Hooray For Earth - True Loves
Iron Maiden - En Vivo!
Isbells - Stoalin'
Madonna - M.D.N.A.
Mars Volta - Noctourniquet
Photek - Dj Kicks
Rusko - Songs
Moe Tucker - I Feel So Far Away
Paul Weller - Sonik Kicks



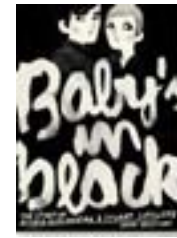
30 Maart

Alabama Shakes - Boys & Girls
Amadou & Mariam - Folila
Tim Christensen - And The Damn Crystals
Deer Tick - Divine Providence
Johnny Dowd - No Regrets
Dr. John - Locked Down
Simon Felice - Simon Felice (Team-Love)
Go Back To The Zoo - Shake A Wave
Greater Good - The Greater Good
Great Lake Swimmers - New Wild Everywhere
Killing Joke - MMXII
Bonnie Raitt - Slipstream
Various - Journey Is Long
Rachel Yamagata - Chesapeake



6 April

Cornshed Sisters - Tell Tales
Counting Crows - Underwater Sunshine
Faithless - Passing The... -Cd+Dvd-
Minus The Tiger - An Album By
Sierria Leone's Refugee All Stars - Radio Salone
M. Ward - A Wasteland Companion



BABY'S IN BLACK - THE STORY OF ASTRID KIRCHHERR & STUART STUTCLIFFE

Arne Bellstorff

Dat de geschiedenis van The Beatles zich goed leent voor een stripverhaal is in het verleden al bewezen. Arne Bellstorff is een Duitse tekenaar die naast stripverhalen ook voor diverse dagbladen tekent. Voor dit stripboek concentreerde hij zich op de liefdesgeschiedenis van Astrid Kirchhner en Stuart Sutcliffe. Stuart is assistent bij The Beatles als ze in 1960 voor het eerst in Hamburg spelen. Daar worden ze gespot door Klaus Voormann die ze weer introduceert bij zijn ex-vriendin Astrid en zijn vriendenclub. Astrid en Stuart worden verliefd en zij stimuleert zijn schilderaspiraties. Stuart verlaat de band en ontwikkelt zich tot veelbelovende kunstenaar tot het noodlot toeslaat. In 1962 overlijdt hij aan een hersenbloeding, vlak voordat The Beatles voor het laatst in de Star Club komen spelen. In stemmig zwart/wit weet Bellstorff het verhaal ontroerend weer te geven en baseerde het verhaal op persoonlijke gesprekken met Astrid. (BD)

Roots

CAROLINA CHOCOLATE DROPS

Leaving Eden

Leaving Eden is het derde album van deze Amerikaanse folk- en roots groep uit North-Carolina. De band houdt het niet alleen bij de traditionele Amerikaanse folk, maar weet die ook subtiel te mengen met wat hiphop en beatboxing. Hoofdrollen zijn er voor de viool en de fraaie, doorleefde stem van zangeres Rhiannon Giddens, maar ook de banjo en gospel lopen als een rode draad door de liedjes heen. In zijn genre een verrassend en vernieuwend album. De groep had dan ook een reputatie hoog te houden, na het winnen van een Grammy voor hun vorige album Genuine Negro Jig. (JVo)

LUISTER TRIP

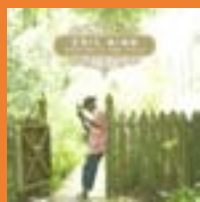


NANCI GRIFFITH

Intersection

(Proper/Rough Trade)

'I 've had a hard life, and I write it down,' is de openingszin van het titelnummer van Intersection en hiermee zet Griffith de toon van het album. Meer dan ooit laat Nanci Griffith iets van zichzelf, haar twijfels en frustraties, doorschijnen in haar muziek. Zo gaat Bad Seed over de moeizame relatie met haar vader. In het uptempo Hell No (I'm Not Alright) krijgen we een ongekend felle Nanci te horen en in Intersection kijkt Nanci op een ontroerende manier terug op haar leven en kijkt ze ook vooruit. De goedgekozen covers versterken het verhaal alleen maar. Zo is er een prachtige versie van Blaze Foley's If I Could Only Fly en waagt Nanci zich zelfs aan High On A Mountain Top van Loretta Lynn, een van haar muzikale helden. Muzikaal is Intersection tot in de puntjes verzorgd en Nanci klinkt ook na twintig albums vocaal nog ijzersterk. Op Intersection hoor je Nanci Griffith zoals je haar nog niet eerder hoorde. Absoluut een van de sterkste albums uit haar carrière. (HO)

**ERIC BIBB****Deeper In The Well***(Dixiefrog/Bertus)*

In minder dan tien jaar tijd groeide de Amerikaanse troubadour Eric Bibb vooral in het Europese bluescircuit uit tot een vaste waarde. Eind vorig jaar trok hij naar het diepste zuiden van de Verenigde Staten, Louisiana, om daar een nieuw album op te nemen. Meer nog dan zijn voorgaande werk is *Deeper In The Well* een jambalaya van muzikale stijlen geworden. Van blues (Boll Weevil, *Could Be Me, Could Be You*) tot folk (*Music*, een fraaie cover van *The Times They Are A Changin'*) en van Americana (*Dig A Little Deeper In The Well*) tot cajun (*Bayou Belle*). Bibb wordt gesteund door een stel ijzersterke muzikanten, onder wie Dirk Powell (viool, accordeon, mandoline), Cedric Watson (viool), Grant Dermody (harmonica) en Jerry Douglas (dobro), maar steelt zelf de show met zijn fijne gitaar-, banjo- en diddy bowspel. Mis hem niet als hij in april in Nederland en België aandoet voor vier concerten. (JD)

**IAIN MATTHEWS & EGBERT DERIX****In The Now***(Verve/Universal)*

'There's a hot wind blowing off the Maas tonight,' zingt Ian Matthews in het autobiografische *Pebbles In The Road*, een sleutelnummer op *In The Now*. Na ruim dertig jaar in de Verenigde Staten is de Engelse singer-songwriter Iain Matthews alweer tijden gelukkig in Limburg, waar hij in jazzpianist en componist Egbert Derix van het Maastrichtse Searing Quartet een soulmate vond. In *The Now* is na *Joy Mining* (2009) het tweede album dat is voortgekomen uit hun eerste ontmoeting, negen jaar geleden. Nostalgie voert niet alleen de boventoon in het al genoemde *Pebbles In The Road*, maar ook in nummers als *When The Floyd Are On The Prowl*, over de hoogtijdagen van Pink Floyd, en *Monkism*, een ode aan de muziek van Theolonius Monk, wiens geest nadrukkelijk rondwaart op deze plaat. Matthews' nog altijd fraaie stem komt prima tot zijn recht in de jazzy setting, waarin de saxofoon van Leo Janssen zo nu en dan een fraaie hoofdrol opeist. Mooie plaat. (MvR)

**PHILIP SAYCE****Steamroller***(Masco-Provogue/Bertus)*

Na de heruitgave van *Peace Machine* op Provogue zo'n drie jaar terug, denkt men bij een vierde album toch al gauw aan een gevestigde naam, en met een staat van dienst als Sayce helemaal. Want: jaren op tournee met de schandelijk vroeg gestorven Jeff Healey, die Sayce zelfs mentor mocht noemen, en daarna opnieuw met een heuse mentor, Melissa Etheridge, aan de slag en dit alles nadat deze jonge Canadees zo ondersteboven was van de dood van Stevie Ray Vaughan dat hij toen pas écht besloot serieus die muziek in te gaan. Sayce is een jongeman naar ons hart: van het uitstervende ras gitaarheld. Niet bepaald hip, maar wel ouderwets kwalitatief en even buitencategorisch en dus zeldzaam als zijn voorbeelden Clapton, de Kingen BB en Albert, Buddy Guy, Ry Cooder, Hendrix en Page. Op *Steamroller* voegt Sayce eigenhandig David Gilmour (afsluiter Aberstwyth) en Lenny Kravitz (*Marigold*) toe aan deze eregalerij. *Steamroller* legt de lat der bluesrock weer nét ietsje hoger voor tijd- en vakgenoten als Joe Bonamassa, Eric Gales en Kenny Wayne Shepherd. (AJ)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

ACERECORDS

**On With The Show – The Johnny Otis Story Volume 2 1957-1974**

Eind vorig jaar werd Johnny Otis negentig jaar en dat was reden voor Ace Records deze

monumentale figuur uit de R&B te eren met een bloemlezing in twee delen. Enkele weken na zijn verjaardag liet Johnny Otis het leven en zo kan deze bloemlezing als een postuum eerbetoon worden opgevat. Het zojuist verschenen tweede deel begint waar het eerste deel was opgehouden en bevat een selectie uit het werk dat Johnny Otis en zijn orkest in de periode 1957-1974 maakten. Eind jaren vijftig liet Johnny Otis de R&B achter zich en legde hij zich toe op de rock 'n' roll. Hieruit vloeiden puike opnamen voor Capitol en King Records voort. In de late jaren zestig keert Johnny Otis terug naar de blues en R&B. Vergezeld door zijn zoon Shuggie op gitaar maakt Johnny Otis met zijn orkest enkele degelijke platen voor Epic Records. De beste opnamen hiervan vormen het sluitstuk van *On With The Show*.

**The Apollas – Absolutely Right! The Complete Tiger, Loma & Warner Bros Recordings**

Het damestrio Apollas was het antwoord van Loma Records (Warner Brothers) op de damesgroepen van Motown Records die medio jaren zestig de hits aaneenregen. Hélemaal groen waren deze dames niet, want al eerder hadden zij onder de naam *The Lovejoys* enkele singles voor Tiger Records opgenomen. In de periode 1965-1968 maakten *The Apollas* voor Loma Records een bescheiden reeks singles. Vooral enerverende uptempo songs, maar ook enkele ballads. De meiden van *The Apollas* zongen de sterren van de hemel, maar enig succes was voor hen in eerste instantie niet weggelegd. Pas later, in de jaren zeventig, werd het trio herontdekt en in de armen gesloten door de northern soul gemeenschap in Engeland. Zo groeiden songs als *You're Absolutely Right* en *Mr. Creator* alsnog uit tot lokale hits.

**Paul Kelly – Hot Runnin' Soul (The Singles 1965-1971)**

Ooit nam soulconnaisseur Dave Godin een nummer van Paul Kelly op in een verzameling uit de befaamde reeks *Dave Godin's*

Deep Soul Treasures. En ook onze eigen Leo Blokhuis plaatste een song van deze zelfde Paul Kelly op diens onlangs verschenen prachtcompilatie *Sounds Of The South* (met boek). Er zijn slechtere referenties denkbaar! *Hot Runnin' Soul* bevat de singles die Paul Kelly in de periode 1965-1971 voor diverse labels maakte. Zinderende soul uit het diepe zuiden van de Verenigde Staten. De zanger beschikt over een wendbare stem die vooral in het hoge register zeer aangenaam klinkt. Lag zijn kracht vooral in het vertolken van soulslijpers, zijn enige hit scoorde hij in die jaren met een dansvloerkraker bij uitstek: *Stealing In The Name Of The Lord*.

**Mod Jazz Forever**

Mod Jazz Forever is het zevende deel in de reeks compilaties die Ace Records wijdt aan de muziek die in de jaren tachtig hip was in de zogenoemde mod scene van

Engeland. Hoe hip deze muziek – mod jazz genaamd – ook werd bevonden, de meeste songs dateerden van de jaren vijftig en zestig. De meeste daarvan waren allang vergeten... totdat deze in de jaren tachtig nieuw leven werd ingeblazen. Wat is nu eigenlijk mod jazz? Luister je naar deze nieuwe verzameling, dan trekt een verscheidenheid aan jazzstijlen voorbij: jazz gemengd met blues, soul, R&B, ja, in een enkel geval zelf met latin. Eigenlijk kun je niet uitleggen wat mod jazz is, je moet deze muziek vooral ondergaan en voelen. Laat je meevoeren door het slijpende geluid van de Hammond, de in rook gehulde klanken van een sax en – vooral – de onweerstaanbare beat van elk nummer op deze prachtige compilatie. (DT)

DIRT DAUBERS**Wake Up Sinners**

Naast Th' Legendary Shack Shakers houdt Col. J.D. Wilkes zich samen met zijn vrouw en aanvullende bassist ook met The Dirt Daubers bezig. Ook in deze intieme bezetting laat hij horen niks van zijn vurige performance in te boeten. Met een hoofdrol voor de banjo trekken we in stevige draf door de dertien country- en folksongs voorzien van een scheut psychobilly. Dit met af en toe een twist, wanneer de piano erbij wordt betrokken. De vocalen wisselt hij af met zijn vrouw Jessica, die al net zo gedreven zingt als haar man. In al haar frisheid en enthousiasme is Wake Up, Sinners een welkome oorwassing. (CO)

CHIP TAYLOR**Fuck All The Perfect People**

Chip Taylor (1940) schreef nummers als Wild Thing en Angel Of The Morning en hoeft zich eigenlijk niet meer te bewijzen. Toch was een recensie van een van zijn optredens de aanleiding voor het maken van een nieuwe plaat: Fuck All The Perfect People. Taylor neemt dit album, vol verhalende americana-liedjes, live in de studio op. De band is uitstekend, met een subtiele glansrol voor gitarist John Platania (Van Morrison). (JvdD)

**BUGGE WESSELTOFT****Songs**

(Jazzland/Universal)

Het laatste album van Bugge Wesseltoft (IM, 2007) was een verzameling van verstilde pianominiaturen. Op het nieuwe album Songs zet Wesseltoft deze lijn door. De invalshoek is echter anders, want voor Songs koos Bugge een verzameling jazznummers die hij van een eigen interpretatie voorzag. Het album zal worden uitgebracht in een speciale 24bit/96Khz geluidskwaliteit. Wesseltoft heeft deze nummers nooit live gespeeld, simpelweg omdat hij de competitie met grootheden als Bill Evans, Keith Jarrett en bijvoorbeeld Ray Charles niet aandurfde. Het is en blijft een bescheiden man. Toch is die bescheidenheid niet altijd even terecht, want Wesseltoft weet wel degelijk prachtige interpretaties uit zijn piano te toveren. Opener Darn That Dream (Jimmy Van Heusen, 1939) zet de toon voor een ingetogen plaat: latenight listening, whiskey and cigars! Bugge's spel heeft zoveel ruimte en rust, dat het klassiekers als How High The Moon (Morgan Lewis, 1940) en Coltrane's Giant Steps vleugels geeft. Relaxe klasse! (R)

**BRAD MEHLDAU TRIO****Ode**

(Nonesuch/Warner)

In de acht jaar dat Brad Mehldau platen maakt voor het kwaliteitslabel Nonesuch is hij uitgegroeid tot de Porsche van de artiestenstal. Het nieuwste album Ode, de naam zegt het al, is een soort tribute to jazzhistory en aanverwante cultuuruitingen. Allereerst wordt Michael Brecker hier geëerd met het bijna acht minuten durende openingsnummer M.B. George Hanson is een karakter uit de film Easy Rider en in Kurt Vibe denkt Mehldau vast en zeker aan gitarist Kurt Rosenwinkel. Verder zijn er muzikale verwijzingen naar grote voorbeelden als Thelonious Monk, Oscar Peterson en Keith Jarrett. Toch is Ode ook een echte trio-plaat met een hechte sound, fraaie grooves en harmonieuze melodielijntjes. Ode aan Brad dus! (RV)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

Jazz & Fusion

TOOTS THIELEMANS**Yesterday & Today**

Er zijn al veel verzamelalbums van Toots Thielemans op de markt, maar deze verzamelaar is heel bijzonder. Het betreft het nieuwste deeltje in de onvolprezen reeks dubbelaars op het label Out Of The Blue, met opnamen van jazzgrootheden samengesteld door Cees Schrama. Het repertoire varieert van de oudst bekende opnamen van Toots uit de jaren veertig tot deuntjes die werkelijk iedereen kent, zoals de tunes van Baantjer en Langs De Lijn, afgewisseld met opnamen van TROS Sesjun. Verplichte kost voor jazzliefhebbers. (JvdB)

CATHERINE RUSSELL**Strictly Romancin'**

Russell kreeg de jazz met de paplepel ingegoten. Papa Luis speelde nog met Louis Armstrong en ook haar moeder zong en musiceerde. Catherine beperkte zich echter vele jaren tot achtergrondzang en is pas zes jaar geleden op het solopad gegaan. Dit is het vierde album van de inmiddels 55-jarige, die in de afgelopen jaren echter een flinke reputatie heeft opgebouwd als een van de beste jazz- en blueszangeressen van onze tijd. Catherine is een jazzzangeres in de beste traditie van Ella Fitzgerald tot Peggy Lee. Maar ook de blues zit diep in haar bloed. Ze heeft een perfecte stembeheersing, of ze nu fluisterzacht zingt of op volle kracht haar stem laat schallen. Een stem die Russell gebruikt als een instrument: ze speelt met de melodie, rekt woorden uit en voegt onverwachte klemtonen toe. Ze maakt daarmee elk liedje op deze prachtplaat tot een persoonlijk statement. Een absolute aanrader. (JvdB)

LUISTER TRIP

**ROBERT GLASPER****Black Radio**

(Blue Note/EMI)

Robert Glasper is een uit Houston Texas afkomstige jazzpianist/producer met vier albums op zijn naam. Op zijn vijfde plaat Black Radio weet Glasper invloeden uit diverse stijlen tot een fraai homogeen geheel te kneden en een album af te leveren dat zowel de jazz als de hiphop en de soul liefhebber zal bekoren. Niet in het minst door de trits gasten die meedoen op Black Radio: o.a. Erykah Badu, Bilal, Lupe Fiasco, Lalah Hathaway, Mos Def, Musiq Soulchild en Meshell Ndegeocello spelen allemaal een rol. Glasper maakt gebruik van een vaste band de Experiment en zijn geven Glasper en zijn gasten een solide en groovende basis. Het resultaat is vaak verrassend sterk en Glasper weet dan ook met zijn soepele pianostijl een brug te maken tussen de muzikale tegenstellingen. Bijzondere covers zijn er ook, wat bijvoorbeeld te denken van Smells Like Teen Spirit met Casey Benjamin op zang door een vocoder gehaald. Hoogtepunt is ongetwijfeld de Afro Cubaanse standard Afro Blue dat Glasper en zijn Experiment samen met Erykah Badu naar grote hoogtes stuwt. (Red)

LUISTER TRIP



GREGORY PORTER

Be Good

(Suburban)

Zijn debuutplaat *Water* (2010) is vooral opgemerkt bij het jazzpubliek en leverde een Grammy nominatie op. Met opvolger *Be Good* laat deze jazzzanger zien dat hij een breder publiek verdient. Geïnspireerd door Nat King Cole weet deze zanger met zijn diepe en warme stem een unieke blend van jazz en soul neer te zetten. Combineer dit met uitstekende musici waarbij zang en improvisaties elkaar wervelend afwisselen én oprechte teksten over de ups en downs van het leven en je bent verkocht. Bijvoorbeeld de manier waarop in *On My Way To Harlem* verhaald wordt over de eigen roots is fascinerend: uptempo melodie gevolgd door een improvisatie op sax en flugelhorn, waarna de zang de draad weer sfeervol oppakt. Of neem het kwetsbare *Real Good Hands*, waarin schoonouders duidelijk gemaakt wordt dat hun dochter in goede handen is, en het lijkt alsof Bill Withers zijn comeback heeft gemaakt. Alle songs kenmerken zich door oprechtheid en authenticiteit. Dit resulteert in een coherent en warmbloedig album waarmee Gregory Porter de hoge verwachtingen inlost. (GH)

Dance

DR. LEKTROLUV

Live In Brazil

Na zijn succesvolle mixalbums die opgenomen zijn op Extrema, Pukkelpop, Lowlands en Rock Werchter, komt Dr. Lektroluv nu met een mixalbum dat is opgenomen in Brazilië. Zijn set tijdens het Xxxperience Festival werd zo goed ontvangen, dat de groene dokter uit België besloot hem maar uit te brengen. Ook hier weer dikke electro, moddervette beats en ronkende synths en bassen. Laat je door de beproefde methode van Lektroluv weer meevoeren. (JVo)

TREVOR JACKSON

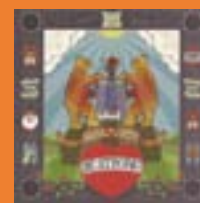
Presents Metal Dance

Waar de fabelachtige verzamelaar Deutsche Elektronische Musik op het Engelse label Soul Jazz de jaren 1972-1983 besloeg, zo vervolgt het almaar beter wordende label Strut nu met de periode tussen 1980 en 1988. Autoriteit Trevor Jackson, producer, DJ, artiest (Playgroup) en labelbaas van het net ter ziele Output Recordings mixte eerder (2003) een deeltje K7! DJ-Kicks hieromtrent en showt ons hier nu op de dubbelaar *Metal Dance* op hoogst educatieve wijze met hoorbare trots de (on)voorspelbare en vooral dansbaardere kant van de zogeheten industrial, post punk en electronic body music. Dit monnikenwerk van Jackson is een volwaardig hoofdstuk popgeschiedenis, dat niet eerder zo kundig in kaart werd gebracht. (AJ)

MICATONE

Wish I Was Here

Wat Micatone in de voorgaande drie platen allemaal is toegedicht aan invloeden zal dit hoogst eclectische kwartet zélf nog weleens verbaasd hebben, maar dat ook *Wish I Was Here* wederom op Jazzanova's label Sonar Kollektiv wordt uitgebracht mag wéér als kwaliteitskeurmerk gezien worden. Ondanks de keur aan stijlen en tempowisselingen rondom een uiteindelijk toch jazzy basis, zet Micatone op *Wish I Was Here* wat elektronica buiten de deur ten faveure van een horizonverbreding richting soul, surf, beat en blues zonder direct bij Gare Du Nord of Hooverphonic uit te komen. Dat resulteert simpelweg in hun meest



2 BEARS

Be Strong

(News)

Behalve in broodjes smeren zijn deze twee beren keien in het vervaardigen van hele opgewekte houstunes met een poppy inslag. Dj Raphael Rundell en Hot Chip bandlid Joe Goddard hebben de klauwen ineen geslagen en zich in de studio hoorbaar uitgeleefd. De harige heren combineren classic 4-to-the-floor House met feelgood teksten en honingzoete synthesizers; Het resultaat staat als een burcht. Dit is sowieso nu al de meest catchy plaat van het jaar, heel listig en ingenieus in elkaar gezet. Een album dat het Chicago en het Londen van de jaren negentig lustig citeert en bovendien zeker vijf tracks bevat die het als single ook goed zouden doen. Het minst dance-georiënteerde *Time In Mind* is een geheide zomerhit. En over de zomer gesproken; Zo net buiten Biddinghuizen, ergens in augustus tijdens een prachtige zonsopgang. Ik zie en hoor het helemaal voor me. Let's rave in joy! *Be Strong* is ook leverbaar in een mooie limited edition met 12 remixes. (PvTV)

geestdriftige en avontuurlijke plaat, een artistiek en toch hapklaar mirakeltje. *Tindersticks'* Stuart A. Staples, bepaald geen collaborateur, zag zelfs een reden om mee te zingen met de verleidelijke Lisa Bassenge in opener *Handbrake*, wat wij bij deze claimen als duet van het jaar én song van het jaar. Voorts een vermeldenswaardige bijdrage van Martin Wenk van *Nada Surf*, tevens trompetter bij *Calexico*. (AJ)

MOUSE ON MARS

Parastrophics

De Duitsers Andy Toma en Jan St. Werner werken al twintig jaar samen als *Mouse On Mars*. *Parastrophics* is hun tiende plaat en de eerste voor *Monkeytown Records*. De eerste trits tracks is flink doorbijten. De tape is compleet dichtgesmeerd met hun drukke

elektronische muziek. Het lijkt af en toe wel of er verschillende nummers tegelijk worden afgespeeld – en dat dan door een haperende speler. De rode draad wordt gevormd door een spervuur van stemsamples maar met zo'n gids word je alleen nog maar meer kierewiet. Toch krijgt de luisteraar met wat geduld en doorzettingsvermogen zijn beloning. Want uiteraard is over elk geluidje nagedacht en *Parastrophics* blijkt zodra dat kwartje valt een fascinerende luistertrip. Wat verderop, bijvoorbeeld bij *Syncropticians*, gebruikt *Mouse on Mars* meer wit in de tsunami van klankkleuren en wordt de muziek nog spannender. Echt houvast krijgt de luisteraar maar enkele seconden want dan komt de volgende scherpe bocht alweer. Kortom: fasten your seatbelts en laat die muis zijn gang maar gaan. (WK)

Hiphop & Soul

SOUL SNATCHERS

Scratch My Itch

'I'm itching... I don't where to scratch,' aldus Tony Joe White op z'n funkiest, in 1968. Precies daar moesten wij aan denken, dié groove, dié jeuk, die funk, die huidskleur. Minstens net zo authentiek funky en, nu we het toch over TJW hebben, swampy is de tweede van de Dordtse *The Soul Snatchers*, reeds bij debuut

lievelingetjes van (inter)nationale muzikliefhebbers als Kenny Dope, Andy Smith, Keb Darge en Paul Weller. En wij natuurlijk, want man, wat waren we ondersteboven van de debuut-lp *Sniffin' & Snatchin'*, maar dat was kennelijk nog te vroeg gejuicht, want *Scratch My Itch* zal het *The Dap-Kings* nog knap moeilijk kunnen maken! (AJ)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E

LUISTER TRIP



LEE FIELDS

Faithful Man

(Truth & Soul /V2)

Met collega's als Charles Bradley en Sharon Jones wist Soul Man Lee Fields zich enkele jaren terug omhoog te worstelen uit het Chitlin' Circuit van bedompte cafés en goedkope motels in het zuiden van de VS, om aan de hand van soul revivalisten van het Desco label een nieuw publiek te bereiken. Desco ging over in Daptone en Truth & Soul, en bij die laatste komt Fields nu met de opvolger van het prachtige My World. Faithful Man doet daar niet voor onder, met fraaie showstoppers als You're The Kind Of Girl en een verassende cover van The Rolling Stones' Moonlight Mile. Hoogtepunten zijn echter de diepe, diepe soul van It's All Over (But The Crying) en het titelnummer, waarin Fields zoals het een echte soulman betaamt, zich beklagt over die mooie dame, die hem weglukt van zijn eigen vrouw, die hij zo graag trouw gebleven was. Zijn hese stemgeluid neigt een beetje naar Wilson Pickett, maar laat vooral een zanger horen die heel veel meegemaakt heeft en dat nu met alle bijbehorende emotie aan ons weet over te brengen. (Jvr)

SPEECH DEBELLE

Freedom Of Speech

Volkomen onverwacht won haar debuutalbum Speech Therapy in 2009 de Mercury Music Prize. Niet eerder was Britse rap zo knap gecombineerd met emotioneel diepgravende teksten, maar ondanks alle lof bleef het grote succes uit. Het nieuwe album laat dan ook een artieste horen die enigszins met zichzelf in de knoop zit. Hardere nummers worden afgewisseld met meer soulvolle tracks en Roots Manuva is opnieuw van de partij. Het sterkst is het slotstuk Sun Dog. (ED)

Reggae

NEW AGE STEPPERS

Love Forever

Even wat verwarring voorkomen: dit is ondanks de titel een nieuwe plaat van de New Age Steppers, al zou je het gezien de rol van producer Adrian Sherwood ook zijn plaat kunnen noemen. Sherwood ontmoette zangeres Ari Up in 1978, toen zij in The Slits zat. In 1980 werkte zij voor het eerst mee aan een opname van de On-U Sound huisband, wat uiteindelijk zou resulteren in drie lp's die tussen dat jaar en 1983 verschenen. Het begon allemaal als een weirde variant op dub, en eindigt hier – Ari Up overleed in 2010 – als een muzikale staalkaart waarop een enorme hoeveelheid stijlen over de luisteraar wordt uitgestort, van de electropunk op meezinger My Nerves tot de melige reggae van de Scheisse Song. Het muzikale fundament legde Up zelf, Sherwood zette zijn buitenaardse mixtalenten ten volle in. Officieel volledig On-U waardig. (EdW)

SLY & ROBBIE

Blackwood Dub

Drummer Sly Dunbar en bassist Robbie Shakespeare geven al sinds de seventies vorm aan reggae zoals we die kennen. Zo beroemd werden ze, onder meer met hun werk voor Black Uhuru, dat talloze uitstapjes buiten de reggae volgden. Op Blackwood Dub laat het duo horen dat ze het oude handwerk nog niet zijn verleerd. Geen wonder ook als je naar de line up kijkt, met doorgewinterde veteranen als percussionisten



KUBUS & STICKS

Microphone Colossos 2

(Topnotch)

In eerste instantie werd dit album alleen als gratis download aangeboden, maar na vele verzoeken op Twitter werd toch besloten MC2 in beperkte oplage fysiek uit te brengen. De opvolger van de klassieker Microphone Colossus uit 2004 is exclusief bij onze winkels te koop, zo lang de voorraad strekt. De Zwollenaren hebben een, naar eigen zeggen, lekker vervelende plaat gemaakt. Kubus staat als vanouds garant voor elektronische hiphopbeats met invloeden uit techno en dubstep. Sticks spuugt en ratelt er met verschillende frisse flows overheen dat het een lieve lust is. Je hoort gewoon dat dit materiaal op spontane wijze tot stand is gekomen; het spelplezier druipert er vanaf. Relaxe tracks als Flexi en Hoop Voor Terug worden afgewisseld met hardere nummers als Zoals Dit. Gewoon tof rappen over hoe goed je bent en hoe slecht de meeste andere rappers zijn, het is af en toe een verademing tussen het meer conceptuele werk. Naar eigen zeggen kunnen we dit jaar veel meer verwachten vanuit de Fakkeltjeitgroep en van Sticks in het bijzonder. Wij juichen het van harte toe, want deze ongedwongen samenwerking



COLOFON

Hoofredactie

Bert Dijkman

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk, Henri Drost

Vormgeving

Eric-Jan Westen, e.westen@westerstorm.nl

Druk

Drukkerij Sintjoris nv, Merendree België

Medewerkers

Niels Achtereekte, Erik van Beek, Jos van den Berg, Ronald Besemer, Benjamin van Bienen, Frits Broekema, Cecile Bol, Menno Borst, Appie Clermonts, Peter van Cooten, Vic Van Cooten, Erik Damen, Dennis Dekker, Jan Doense, Henri Drost, Joost van den Dungen, Hermen Dijkstra, Ruben Eg,

Sanna Marije van Elst, Willem Jaap van Essen, Caspar Jacobs, Barend Florijn, Liesbeth Glas, Edwin de Haan, Gijs Hesselmanns, Peter Heuts, Raymond Janssen, Jan Jasper, Albert Jonker, Martin Kikkert, Dries Klontje, Stefan Koers, Martijn Koetsier, Wim Koevoet, Marjan Kok, Stephan Lam, Erik Mundt, Corné Ooijman, Han Orsel, Bram Peeters, Marco van Ravenhorst, Linda Rettenwander, Wiebren Rijkeboer, Xander de Rond, Rimjuk, Peter Simmers, Martin Smeets, Jelle Teitsma, Dick Tersteeg, Menno Valk, Louk Vanderschuren, Jeroen Vedder, Paul van 't Veer, Ruud Verkerk, Cees Visser, Jesse Voorn, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, André de Waal, Michel Weber, Jeroen Wierstra, Enno de Witt, Erwin Zijlema, Wil Zenhorst.

Adres

Postus 71, 7400 AB Deventer, email: redactie@platomania.nl

Advertenties

Voor adverteren in de Mania kunt u met de redactie contact opnemen. Het is ook mogelijk in combinatie met Live XS een advertentie te boeken. Voor Live XS kunt u contact opnemen met Erik van Oort tel: 06-49879873 email: erik@allxs.nl

Abonneren:

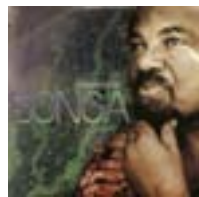
Stort 20 euro's op rekening 53.12.46.825 (ABN/AMRO) van Plato Mania, (10 nummers). Onder vermelding van naam en adres. Voor Belgische abonnees is het 30 euro voor 10 nummers i.v.m. hogere portokosten.

Mania 286 verschijnt op 6 april

Skully en Sticky Thompson, gitaristen Mikey Chung en Dalton Brownie, en toetsenisten Robbie Lyn en Ansell 'Double Barrel' Collins. Die troffen elkaar dan ook nog eens in de studio van Harry J in Kingston, heilige grond

voor dubfanaten. Samengebalde reggae-geschiedenis, maar tegelijk modern en uiterst relevant, mede door de duistere en compromisloze mix van producers Alberto 'Burur' Blackwood & Gilroy 'Rolex' Stewart. (EdW)

World



BONGA

Hora Kota

Zo'n veertig jaar geleden ontvluchtte Bonga om politieke redenen zijn geboorteland Angola en vestigde zich in Europa. In de vele jaren van zijn ballingschap hier bouwde hij een imposante carrière als liedjesschrijver/zanger op. Hora Kota, zijn dertigste album, markeert de terugkeer van Bonga naar zijn geboorteland. De muziek die de zanger en zijn begeleiders hier maken klinkt opgewekt, maar pas op: achter deze vrolijkheid gaat een diepe droefenis schuil. Bonga voelt zich sterk verbonden met zijn landgenoten en hun lot. Hij zingt over de misstanden in zijn moederland en geeft zo een stem aan de zorgen en het verdriet van de gewone, veelal arme mensen. En wat voor een stem! Met zijn gruisige stem en zijn melancholieke zang blijft Bonga een van de grootste zangers die Afrika rijk is. (DT)

LIJADU SISTERS

Afro-beat Soul Sisters

Van The Lijadu Sisters kwamen in de jaren zeventig een aantal lp's uit in Nigeria. Hun unieke mix van heavy afrobeat, psychedelische afrorock, highlife, disco en

soul maakten deze zeldzame lp's tot absolute collectors items. Hun invloeden varieerden van soulzangeressen als Aretha Franklin, The Pointer Sisters en Miriam Makeba tot de afrobeat van Fela Kuti, evenals de jujumuziek van I.K. Dairo en de highlife van Victor Olaiya. Deze verzamelaar brengt de beste tracks bij elkaar. Let op: de heavyweight dubbel vinyl gatefold sleeve is zeer gelimiteerd. (Red)

VARIOUS

Putumayo Brazilian Beat

De hartslag van Brazilië wordt bepaald door het ritme van de samba en de bloedsomloop volgt de melodiëlijn van de bossanova, zou je kunnen zeggen. De warme golfstroom van de muziekcultuur wordt nauwelijks bedreigd door de import van rock, funk, soul, elektronische muziekstijlen en hiphop. Ze zetten het altijd volledig naar hun hand. Op deze aardige staalkaart van de huidige Braziliaanse muzieksceen, horen we veel nieuwe namen als Tamy, Bruna Caram, Brazuka Fina en Tita Lima, dochter van de bassist van Os Mutantes. Marcos Valle draait al iets langer mee. Hij schreef ooit So Nice, beter bekend als Summer Samba, een wereldhit uit 1966. Hij is altijd met zijn tijd meegegaan en mixt hier samba met funky beats, groovy jazz en soul. (RV)

Heavy

ASPHYX

Deathhammer

Deathhammer is de achtste cd van de Nederlands-Belgische deathmetal band Asphyx. En alleen die titel had gekozen kunnen worden. De gitaarzaag draait namelijk op het grootste blad, de drums slag staat op destructie en de bas ronkt op de buitenschaal van Richter. En daarover schampert de schizofrene strot van Martin van Drunen. Nutteloos om te stellen dat de nieuwe Asphyx uitblinkt in kracht, gewicht en scherpte. Maar ook in effectiviteit en verslavende songs met dolende riffs. (MV)

CALIBAN

I Am Nemesis

De afgelopen twee platen van het Duitse Caliban vielen tegen, maar de achtste cd I Am Nemesis is een explosie die de hele wereld doet schudden. I Am Nemesis is nietsontziend en overweldigend, maar tegelijkertijd uitgebalanceerd en meeslepend. De moderne metal heeft diepgang en de nummers hebben een kop én een start. De log pulserende ritmes zijn majestueus en de riffs hebben brute kracht. Het maakt van I Am Nemesis een onverwacht boeiend geheel. (MV)

ADRESSEN

CONCERTO

Utrechtstraat 52-60
1017VP Amsterdam
020 6235228
pop@concerto.nu

Vrouwensteeg 4-6
2312 BZ Leiden
071-5149689
leiden@platomania.nl

SOUNDS

Parade 66
5911 CE Venlo
077-3510625
info@sounds-venlo.nl

Vriesestraat 110
3311 NS Dordrecht
078-6141481
dordrecht@velvetmusic.nl

PLATO TO GO – GIGANT

Nieuwstraat 377
7311 BR Apeldoorn

De Meent 116
3037 JS Rotterdam
010-4139175
rotterdam@platomania.nl

www.sounds-venlo.nl

Tolbrugstraat 12
4811 WN Breda
076-5212569
breda@velvetmusic.nl

PRAAMSTRA

Keizerstraat 2
7411 HG Deventer

Voorstraat 35
3512 AJ Utrecht
030-2314601 (kantoor)
030-2310826 (winkel)
utrecht@platomania.nl

VELVET MUSIC

Havik 7A
3811Ex Amersfoort
033-4621065
amersfoort@velvetmusic.nl

Oude Binnenweg 121A
3012 JC Rotterdam
010-4134423
rotterdam@velvetmusic.nl

www.platomania.nl

PLATO

Oude Ebbingestraat 41-43
9712 HB Groningen
050-3135055
 groningen@platomania.nl

KROESE

Rijnstraat 31
6811 EW Arnhem
026-3705116
kroese.arnhem@xs4all.nl

Maandereind 40
6711AD Ede
0318 615403
ede@velvetmusic.nl

Nieuwe Rijn 34
2312 JE Leiden
071-5128157
leiden@velvetmusic.nl

Klokkenstein 14
8011 XV Zwolle
038-4225354
 zwolle@platomania.nl

Molenstraat 126
Nijmegen
024-3221346
kroese.nijmegen@planet.nl

Boterstraat 10
1811 HP Alkmaar
072-5110455
alkmaar@velvetmusic.nl

Voldersgracht 3
2611 ET Delft
tel. 015-2133020
delft@velvetmusic.nl

www.kroese-online.nl

Rozengracht 40
1016NC Amsterdam
020-4228777
amsterdam@velvetmusic.nl

www.velvetmusic.nl

DRUDKH

Eternal Turn Of The Wheel

Het Oekraïense Drudkh beloofde na het verlichte Handful Of Stars uit 2010 een terugkeer naar de extreme(re) blackmetalroots. En Eternal Turn Of The Wheel toont aan dat je deze mannen op hun woord kunt geloven. In de hoogdravende oneindigheid van de langgerekte songs zijn melancholisch malende gitaren, stemmige keyboardtapjten, akoestische intimiteit, versplinterende versnellingen en mooie zwarte screams in prachtige balans. Laat je hypnotiseren en meevoeren. (MV)

NAPALM DEATH

Utilitarian

Als grondlegger van een genre ben je het aan je stand verplicht je positie bovenaan de voedselketen in stand te houden. En dat lukt Napalm Death als geen ander. De band rost zich zonder centje pijn door albums, optredens en hier en daar ook nog eens een maatschappijkritisch debat. Utilitarian stelt op geen enkele manier teleur. Heerlijke grooves en blastbeats

worden voor voldoende afwisseling aangevuld met invloeden van buitenaf. Tot en met een krijgende saxofoonsolo van grind-jazzheld John Zorn aan toe! (NA)

PRIMAL ROCK REBELLION

Awoken Broken

Degenen onder ons die een Iron Maiden-kloon verwachten, zullen flink op de neus kijken. Ja, Primal Rock Rebellion is de band van Maiden-gitarist Adrian Smith maar ex-SikTh frontman Mikee Goodman drukt met zijn karakteristieke stem dusdanig zijn stempel op de hardcorerockmuziek van deze band dat alle gedachten aan Maiden direct je hersenpan worden uitgeblazen. Dat wil niet zeggen dat Smith niet genoeg ruimte pakt voor een aantal flitsende solo's die een duidelijke meerwaarde geven aan de muziek. Denk dus bij Primal Rock Rebellion aan een Cradle Of Filth met een gitarist die je nu eens hoort boven de herrie. Awoken Broken bevat twaalf snoeiharde maar pakkende songs die ervoor zorgen dat je prettig gebroken naar de cd-speler schuift om de repeatknop in te drukken. (AdW)

ZWARE JONGENS



EPICA

Requiem For The Indifferent

(Nuclear Blast/PIAS)

Met Requiem For The Indifferent heeft Epica wederom een bezettingswisseling ondergaan. Maar het pakt deze keer ook wederom erg goed uit. Twee leden van God Dethroned zijn de band gaan versterken en dat heeft vooral voor de gitaarpartijen de nodige effecten - meer solo's en meer gegier. Het album opent met een klassiek koorintro om vervolgens los te barsten in een stuk heavy metal die we lang niet van de band gehoord hebben. Monopoly On Truth laat gelukkig wel genoeg ruimte over voor Simone Simons' zang dat overigens over het hele album weer ijzersterk is. Mooi dromerig in Delirium en nog mooier contrasterend met de grunts van Mark Jansen. Het songmateriaal is over het hele album sterk en kent een fraaie epische afsluitende Serenade Of Self-Destruction waarin alle componenten van de band goed te horen zijn. Requiem For The Indifferent hoort tot het beste werk dat de band ooit maakte. (Red)



VAN HALEN

A Different Kind Of Truth

(Universal)

Toen Van Halen weer met David Lee Roth ging toeren, liet het de band er geen onduidelijkheid over bestaan dat het de bedoeling was dat er ook een nieuwe plaat zou komen. Toen die er niet kwam, leek het dat dit een loze belofte was, totdat de aankondiging van A Different Kind Of Truth verscheen. Behalve dat voor de dertien nummers hier en daar in de mand met oude ideeën is gegrepen en Michael Anthony schittert door afwezigheid, is A Different Kind Of Truth zeker een sterke plaat. Tattoo is hoewel een goed nummer een mindere opener maar dat is eigenlijk het enige puntje van kritiek. Uitstekende nummers met kop en staart terwijl Roth weer als vanouds klinkt. Eddie en Alex spelen ouderwets goed terwijl ook Wolfgang uitstekend kan meekomen. Na bijna dertig jaar wachten past deze plaat prima in de Roth/Van Halen-canon. Luister naar China Town of het vreemde ritmische begin van Blood And Fire en je weet dat Van Halen regeert! De bijgevoegde dvd laat bovendien een ontspannen band zien. Behalve een hilarisch verhaal over ene mr. Jackson in 1979 laat de band ook zien zichtbaar plezier te hebben in het samen muziek maken. En dat is wel eens anders geweest... (HDi)

TERRORIZER

Hordes Of Zombies

Terrorizer is de band van het alles omverblazende en genrebepalende World Downfall uit 1989. De band liet vervolgens zeventien jaar verstrijken voor de tweede plaat Darker Days Ahead, maar die werd overschaduwd door de dood van gitarist Jesse Pintado. Het gesternte lijkt goed te staan voor de nieuwe cd Hordes Of Zombies, want alle gezondheidsproblemen zijn overwonnen en de punk knettert van de puntige deathmetal als vonken van een laaiend vreugdevuur. (MV)

VENGEANCE

Crystal Eye

Hoewel Vengeance, getuige het duiventilachtige karakter, net zo goed de Leon Goewie-band kan heten, is Crystal Eye zeker geen misselijke plaat geworden. Onder productie van Michael Voss die een dikke vinger in de muzikale pap heeft in Duitsland, komt Goewie met een aantal muzikale bekendheden voor de dag. Zo waren drummer Chris Slade en gitarist Kerri Kelli respectievelijk actief bij AC/DC en Alice Cooper. De elf nummers op Crystal Eye wijken muzikaal niet zoveel af van eerdere platen van de band. Het laatste nummer

bevat een van de laatste solo's van de nog niet zo lang geleden overleden gitarist Jan Somers. Crystal Eye is daarmee een waardig eerbetoon geworden aan Somers maar kan ook zonder deze kennis prima op eigen benen staan. (HDi)

A LIQUID LANDSCAPE

Nightingale Express

Nederland blaast de laatste jaren een aardig deuntje mee op progmetalgebied. De laatste loot aan deze steeds sterker wordende stam is A Liquid Landscape dat gelijk maar als debuut een conceptalbum op ons loslaat. En wat voor een! Een prima plaat met een lekker geluid dat in de hoek zit van Riverside gemixt met Threshold en Karnivoool en een snuffje oude Anathema. Nightingale Express opent met het bijna dertien minuten durende titelnummer dat gelijk alle elementen van deze band bevat. Daarna lopen de songs naadloos in elkaar over, waarbij er wellicht wel wat meer afwisseling had mogen zitten in de composities, maar waardoor er wel een soort progmetaltrance ontstaat. Deze band verdient het om beloond te worden om met zo'n plaat de markt te bestormen: maak haar groot! (AdW)

AFTER FOREVER

Decipher: The Album - The Sessions

De heruitgave van After Forever's debuut Prison Of Desire kwam met een negatief koopadvies van de band, vanwege een dispuut over royalties. Sindsdien is After Forever helaas opgedoekt, dus het is nu helemaal de vraag wie de vruchten van deze reissue gaat plukken. De koper krijgt in ieder geval wél waar voor zijn geld. Op de eerste cd vinden we het oorspronkelijke album terug, keurig gecompliceerd met de bonustracks van de singles Emphasis en Monolith Of Doubt. Decipher staat tien jaar later nog steeds als één van de beste (goth) metal cd's ooit geproduceerd in de lage landen. De tweede cd is gevuld met (ruwe) opnamen van de sessies die leidden tot al dat moois. (MKi)

HARDE SCHIJF



SOULFLY

Enslaved

(Roadrunner)

Het leek er even op dat met de verzoening van de Cavalera-broers een reünie van de originele Sepultura nog een kwestie van tijd zou zijn. Ook na een tweede album van de Cavalera Conspiracy blijft Max echter zijn pijlen richten op Soulfly. Toeval of niet, Soulfly gaat op dit achtste album stilistisch steeds meer de kant op van het klassieke Sepultura-werk ten tijde van Arise en Chaos A.D. De moderne metal en wereldmuziekinvloeden zijn weer wat meer naar de achtergrond geschoven ten faveure van een kolkende stroom van trash- en deathmetal. Nieuwkomers Tony Campos (Prong, Ministry) op bas en voormalig Borknagar-drummer David Kinkade leggen een strakke fundering voor de hervonden riffgeoriënteerde koers. Dat deze minder experimentele benadering ook het songmateriaal ten goede komt, is helemaal mooi meegenomen. (DK)



STEVE HOGARTH & RICHARD BARBIERI

Not The Weapon But the Hand

(K-Scope/Bertus)

Tientallen jaren ervaring in bands als Japan, Porcupine Tree en Marillion hebben deze twee heren op hun naam staan. Al sinds hun eerste samenwerking op Hogarth's solodebuut Ice Cream Genius smeeden ze plannen om een plaat op te nemen. Zonder harde deadline kreeg Not The Weapon But The Hand de afgelopen jaren langzaam gestalte. Dat vertaalt zich in een ontspannen plaat, die drijft op het veelzijdige stemgebruik van Hogarth en de toetsen van Barbieri. Hogarth praat, fluistert en huilt zich door de nummers heen, waarbij vooral Red Kite er in positieve zin uitspringt. Barbieri laat ondertussen geen gelegenheid onbenut om met zijn keyboards een complexe, gelaagde sound te boetsen. Dat gevoegd bij de bescheiden percussie maakt Not The Weapon But The Hand een feest van subtiliteit. (MKi)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E

Symfo

GAZPACHO

March Of Ghosts

De ongekroonde koningen van de Noorse progrock leveren met March Of Ghosts het zoveelste staaltje van hun kunnen af. Officieel mag het deze keer geen conceptalbum heten. Aan hun statige progressieve sound, nog immer varend op het kompas van Muse en late Marillion, is niet veel veranderd. Ondanks die overdaad aan intens mooie klanken, blijft het een gemis dat ze nooit eens alle remmen los gooien of zelfs maar een versnelling hoger schakelen. Wel veroorloven ze zich een aantal zeer welkome en geslaagde folky uitstapjes in de arrangementen. Bij die ene teen in het water blijft het echter. (MKi)

GAVIN HARRISON & OSRIC

The Man Who Sold Himself

Wie een plaat zoekt met tien gelijke liedjes, kan deze gerust overslaan. The Man Who Sold Himself is een knetterende botsing van een drummer en een bassist die beter kunnen spelen dan goed voor ze is. Elke minuut, elke seconde is volgestopt met het een complex drumritme of basloopje, het liefst zo hoekig mogelijk. Net als op hun vorige twee collaboraties doen ze geen enkele poging om hun talenten te verbergen. Dit is mathematische jazzrock, met af en toe wat progressieve plaagstootjes, die de draad oppakt waar King Crimson 'm laat vallen. De cd komt standaard inclusief dvd met 5.1 mix. (MKi)

Movies

HABEMUS PAPAM

Regie: Nanni Moretti

We hebben een paus! Habemus Papam! Witte rook kringelt uit de schoorsteen van het Vaticaan. Een bolwerk vol geheimen, want ondanks Dan Brown's Berini Mysterie weten we nog lang niet alles over wat daar zich allemaal afspeelt. Na het overlijden van de Paus wordt traditiegetrouw na een stemming door het conclaaf zijn opvolger aangewezen. Dat kan soms wel enkele dagen duren. In deze puur fictieve film loopt het

allemaal iets anders. De nieuw gekozen paus raakt in een diepe persoonlijke crisis als hij zich beseft wat hem allemaal boven het hoofd hangt. Enkel op god vertrouwen is niet genoeg. Hij gaat naar een psychiater en zoekt zijn oude vrienden van het toneel weer op. Ondertussen wordt er druk gespeculeerd en ontstaat er onrust bij de kardinalen. Om de tijd te doden verpozen ze zich met een volleybaltoernooi op de binnenplaats van het Vaticaan. Michel Piccoli speelt een prachttrol in deze satire die gewoon op locatie werd geschoten. Opmerkelijk! (RV)

LUISTER TRIPS



ASTEROIDS GALAXY TOUR Out Of Frequency



ALEX WINSTON Alex Winston

DRY THE RIVER Shallow Bed



NANCI GRIFFITH Intersection

LOLA KITE I Start To Believe You



ROBERT GLASPER Black Radio

CASE MAYFIELD The Many Coloured Beast



GREGORY PORTER Be Good

TEAM ME To The Treetops



LEE FIELDS Faithful man

CRIMSON PETAL AND THE WHITE**Regie:** Marc Munden

Het Londen van 1874 is geen plek waar vrouwen en kinderen zomaar alleen de straat op kunnen. Deze gevaarlijke wereld is de dagelijkse realiteit van Sugar, een verleidelijke en intelligente jonge prostituee. Maar Sugar weigert zich neer te leggen bij haar lot; ze weet zeker dat er een beter leven voor haar in het verschiet ligt. Daarvan raakt ze nog meer overtuigd wanneer ze een nieuwe klant krijgt in de persoon van de succesvolle zakenman William Rackham. Al gauw begint ze plannen te beramen om zich via hem voorgoed uit haar armoedige milieu te bevrijden. Maar naarmate haar wereld en die van William steeds meer met elkaar vervlochten raken, brengt Sugar met haar gemanipuleer een reeks uiterst dramatische gebeurtenissen op gang. (Bridge)

LA GUERRE EST DECLAREE**Regie:** Valerie Donzelli

Het verhaal van Romeo & Julia is al vaak in allerlei versies verteld en verfilmd, maar nog niet eerder kregen ze een kind dat al op zeer jonge leeftijd een hersentumor blijkt te hebben. La Guerre Est Declaree laat hun verhaal op aannemelijke wijze zien. Adam is nog te klein om iets te beseffen, maar zijn ziekte is levensbedreigend. Romeo en Juliette gaan er helemaal voor. Ondanks dat ze heen en weer worden geslingerd tussen hoop en vrees staan ze samen staan sterk. Dat is mooi om te zien. Ze blijven vitaal en optimistisch, hoewel Adam's kansen klein zijn. Het had ook allemaal anders kunnen lopen. Bijzonder is dat de film gebaseerd is op het eigen verhaal van regisseur en hoofdrolspeelster Valérie Donzelli en haar man Jérémie Elkaim. Een zeer persoonlijk en meeslepde film. (RV)

KIJKTIP**THE NIGHT WATCH****Regie:** Richard Laxton

Het is 1947. Groot-Brittannië is bezig op te krabbelen na de Tweede Wereldoorlog. Helen en Viv hebben een huwelijksbureau en zetten de liefde in als middel om mensen te helpen hun leven weer op de rails te krijgen. Gek genoeg hebben ze zelf allebei een zeer ingewikkeld liefdesleven. Zo houdt Helen halsstarrig vast aan een tumultueuze en explosieve relatie met ene Julia, en heeft Viv al geruime tijd een verhouding met een getrouwde man van wie ze maar niet loskomt. Vivs kwetsbare jongere broer Duncan worstelt met een gruwelijk geheim uit zijn verleden. En dan is er nog Kay, die doelloos rondzwerft over straat, getraumatiseerd door een zwaar persoonlijk verlies. Voor hen allemaal heeft het einde van de oorlog niet alleen maar positieve gevolgen gehad. Integendeel: door de geallieerde overwinning zijn ze teruggeworpen op een bestaan dat ze liever voorgoed achter zich hadden gelaten. (Bridge)

**SUBMARINE****Regie:** Richard Ayoade

Ontmoet Oliver Tate, een vijftienjarige pientere puber met een fantasievolle kijk op de wereld. Oliver heeft op het moment twee doelen voor ogen. Allereerst het wankele huwelijk van zijn ouders redden, waarbij het wegwerken van de charmante buurman van essentieel belang is. Ten tweede zijn maagdelijkheid verliezen. Bij voorkeur aan klasgenoot Jordana met als uiterste deadline zijn naderende zestiende verjaardag. Richard Ayoade debuteerde als speelfilmregisseur met Submarine, maar stond eerder achter de camera bij videoclips van o.a. Vampire Weekend, Kasabian en The Arctic Monkeys. Alex Turner, frontman van laatstgenoemde band, verzorgde de soundtrack van Submarine, waarvan het nummer Piledriver Waltz ook op het album Suck It And See staat. (Red)

KIJKTIP

DE BESTE TV-SERIES VAN DIT MOMENT!

**THE HOUR**

Het Britse antwoord op Mad Men, verkrijgbaar vanaf 20 maart.

**THE WEISSENSEE SAGA**

prijswinnende dramaserie over een liefde in het verscheurde Duitsland van de jaren '80.

**SHADOW LINE**

De nieuwste BBC Crimeserie met o.m. Christopher Eccleston.

**AN IDIOT ABROAD**

Ricky Gervais heeft de leiding over Karl Pilkington's hilarische bezoeken aan de Zeven Wereldwonderen.

LA PRIMA COSA BELLA**Regie: Paolo Virzi**

Gezien de verpakking van deze dvd verwacht je een comedie, maar niets is minder waar. La Prima Cosa Bella is Italiaans melodrama zoals alleen Italianen dat kunnen. In een hoog tempo, met diverse verhaallijnen naast elkaar en vooral uit dagelijks leven gegrepen. Het is 1971 en de jonge moeder Anna wint een schoonheidswedstrijd. Alle reden voor haar jaloeze man om aan te sturen op een scheiding, waarna de kinderen heen en weer geslingerd worden tussen twee chaotische levens. Anna wordt actrice en leeft er lustig op los, een beetje zoals Sofia Loren begin jaren zeventig in The Priests Wife van Dino Risi. Met name Anna's zoon Bruno is slachtoffer van de ontwrichte familie, hij raakt aan de drugs. Zo'n dertig jaar later, kan hij zich aan het sterfbed toch nog een beetje met zijn moeder verzoenen, al kost het hem veel moeite. (RV)

PLASTIC PLANET**Regie: Werner Boote**

Alle verpakkingen die wij dagelijks in de vuilnisbak gooien, de kleding die wij dragen, de electronica die ons omringt, maar ook levensreddende medische attributen en grote kunst als die van inpakker Cristo; plastic heeft de mensheid in zijn greep en vormt een stille bedreiging voor onze planeet en onze gezondheid. Werner Boote dringt dieper door in de problematiek,

maar stuit op de onwil van de industrie om inzage te geven in hun chemische formules. Op de Europese plasticbeurs gaat het enkel over nieuwe toepassingen, octrooien en bedrijfswinsten. Niet over slachtoffers van giftige dampen, de plastic soep die ooit een schone oceaan was en de mogelijke afbraak van onze cellen op microniveau door minuscule plasticdeeltjes in ons voedsel. Het is geen documentaire die je vrolijk stemt, ook al wordt hij verluchtigd met stockmateriaal van Tupperware Parties, de geneugten van plastic speelgoed en vele andere niet meer weg te denken toepassingen van hetzelfde materiaal. (RV)

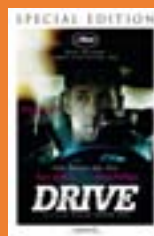
CODE BLUE**Regie: Ursula Antoniak**

Marian, een verpleegster van middelbare leeftijd, wijdt haar leven aan haar patiënten zoals een heilige dat zou doen. Ze neemt soms zelfs de rol aan van verlosser als ze haar patiënten bevrijdt uit hun lijden. Buiten het ziekenhuis leeft Marian een eenzaam leven, gedreven door perfectionisme en controle. Als ze op een nacht ongewild getuige is van een heftige en wrede gebeurtenis blijkt ze niet de enige te zijn die toekijkt. De intimiteit die hierdoor ontstaat met haar anonieme buurman verandert wie zij is. Marian geeft zich over aan haar menselijke behoeftes en geeft de controle uit handen. (Red)

KIJKTIP**THE ARTIST**

Regie: Michel Hazanavicius
Hollywood 1927. George Valentin is knap, charismatisch en de grote ster van de 'stomme film'. Wanneer de geluidsfilm echter zijn intrede

maakt, raakt de carrière van George in het slop. Drank en armoede brengen hem verder in verval. De carrière van de opkomende jonge actrice Peppy Miller, schiet juist als een raket omhoog. Zij biedt hulp aan George om terug op het witte doek te verschijnen en spoort hem aan danser te worden. Samen proberen zij de weg naar de top te vinden. (Red)

**DRIVE**

Regie: Nicolas Winding Refn
Driver (Ryan Gosling) is stuntcoureur in Hollywood, die bijverdient als bestuurder van vluchtauto's in het criminele circuit. Hij wordt

verliefd op zijn mooie buurvrouw Irene (Carey Mulligan), een jonge moeder die wordt meegesleept in de onderwereld praktijken van haar man, de ex-gedetineerde Standard (Oscar Isaac). Wanneer een klus gruwelijk fout gaat, moet Driver doen waar hij goed in is om Irene en haar zontje te redden. (Red)

KIJKTIP

DE FILMKRANT ELKE MAAND IN DE BUS?
WORD DONATEUR VAN NEDERLANDS GROOTSTE FILMBLAD **NU 100% ONGESUBSIDIEERD!**

de **FILM**
KRANT

STORT € 27,50 OF MEER
OP REKENINGNUMMER
43.86.55.370 T.N.V.
STICHTING FUURLAND,
AMSTERDAM, O.V.V.
'DONATEUR' EN
UW ADRESGEGEVENS


SMALL TOWN MURDER SONGS**Regie: Ed Gass-Donnelly**

Een kleine mennonietengemeenschap wordt opgeschrikt door de vondst van een lijk. Wie is deze vrouw en wie heeft haar vermoord? Lokale politiefchef Walter, die zelden meer doet dan snelheidsboetes uitschrijven, leidt de zaak. Alles wijst erop dat zijn ex Rita en haar criminele vriend bij de misdaad betrokken zijn, maar dan loopt het spoor dood. Tegengewerkt door collega's, dorpsgenoten en zijn diepreligieuze familie groeit Walters frustratie. Achter het masker van een rechtschapen politiefchef schuilt een getormenteerde man die het gevecht met zijn geestelijke gezondheid aan het verliezen is. Het vinden van de dader raakt steeds verder op de achtergrond als Walter wordt geconfronteerd met zijn eigen gewelddadige verleden en de religie waarin hij verlossing vond. (Filmfreak)

AN IDIOT ABROAD

Wat gebeurt er als je een wereldvreemde naïeveling op reis stuurt naar de mooiste culturele plekken op aarde? Die maffe vraag wilden de Britse komieken Ricky Gervais en Stephen Merchant ook graag beantwoord zien en dus zetten ze hun vriend Karl Pilkington op

het vliegtuig naar de zeven wereldwonderen. Hoe komt Karl terug na dit bizarre humoristische sociale experiment? An Idiot Abroad is het meest hilarische reisverslag ooit! Inclusief de 25 minuten durende preview show (Bridge)

KIJKTIP**THE BRIDGE**

Aan de reeks fantastische tv-series uit Scandinavië lijkt maar geen einde te komen. The Bridge is een Zweeds-Deense co-productie en houdt het midden tussen de

Killing en een Europese variant op Seven. Op de Oresundbrug tussen Malmö en Kopenhagen wordt een lijk achter gelaten. De Zweedse Saga Noren en de Deen Martin Rohde worden op de zaak gezet. De eerste moord blijkt slechts een begin van een serie verschrikkelijke gebeurtenissen waarbij beide landen met zichzelf geconfronteerd worden. Aanrader. (Red)